

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 40^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 57

BELLE DE JOUR. Αυτός είναι ο τίτλος τιμής που την ακολουθεί περισσότερα από τριάντα χρόνια. Από τότε που πρωταγωνίστησε στην ομότιτλη ταινία του Λουίς Μπουνιουέλ το 1967. Έτσι είχε ονομάσει η μαντάμ Αναίς, ιδιοκτήτρια του οίκου ανοχής, την μυστηριώδη ερασιτέχνη πόρνη Σεβερίν, που εμφανιζόταν μόνο την ημέρα, από τις δύο ως τις πέντε το απόγευμα: Η ωραία της ημέρας. Χαρακτηρισμός που μπορεί να σημαίνει: να είσαι και να φαίνεσαι ωραία στο φως της ημέρας, που οι ατέλειες δεν κρύβονται, που η φαντασία περιστέλλεται και ο καθένας λάμπει μόνο μέσα από το δικό του φως. Αν έχει δικό του φως, εσωτερικό. Σαν την Κατρίν Ντενέβ. Στάρ, ηθοποιός, προσωπικότητα. Μια εξαιρετική περίπτωση στα κινηματογραφικά χρονικά, που δεν ετεροπροσδιορίστηκε (ήδη να πω: ετεροφωτίστηκε) ποτέ από κανέναν. Ούτε από τους ηθοποιούς με τους οποίους συμπρωταγωνίστησε. Ούτε από τους ρόλους τους οποίους ενσάρκωσε. Ούτε από τους άνδρες με τους οποίους συνδέθηκε. Ούτε καν από τους σκηνοθέτες. Ίσως για αυτό δεν έγινε ποτέ "της μόδας", χωρίς όμως να βγει ποτέ "εκτός μόδας". Σαν μια κλασική μορφή, που ανήκει καθώς ωριμάζει σε κάθε εποχή. Ευγενικά απόμακρη και γήινη μαζί. Με μια συγκρατημένη εκφραστικότητα, ακόμα και στις στιγμές της μεγαλύτερης έντασης που απαιτούσαν οι ρόλοι. Πάντα αριστοκρατική και με μια γοητευτική ψυχρότητα. Χωρίς ποτέ να πάψει να είναι ερωτική. Ένα πρόσωπο που φωτίζεται από το βλέμμα του και επικοινωνεί με το βλέμμα του. Ένα βλέμμα, που όταν το στρέψει αλλού, είναι σαν να έχει φύγει και η ίδια για αλλού. Και τότε η αύρα γύρω της σκοτεινιάζει. Όσο κι αν αστράφτουν τα φλας και πέφτουν πάνω της προβολείς. Γι αυτό σου λέω: Ωραίες της νύχτας υπάρχουν πολλές. Η ωραία της ημέρας είναι μόνο μία. Αυτή.

του Σωτήρη Ζήκου

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Human Traffic

του Justin Kerrigan (Μ. Βρετανία, 1999)

Πέντε Ουαλοί φίλοι, ένα ηδονιστικό σαββατοκύριακο στο Κάρντιφ, χημικές «βόμβες» στο κεφάλι, ιδρωμένα βιονικά σώματα, dance μαραθώνιοι, στα πικάπ κάποιοι DJ μοντάρει τους ήχους του Armand Van Helden με αυτούς των Underworld. Στα βρετανικά club η νεολαία λιώνει μαζί με τις σόλες της, την μαύρη τρύπα της καθημερινότητας, τις χαμένες αγάπες και την πλήξη της. Με 73 λίρες στην τσέπη διαλέγεις την οικογένεια σου και εκτοξεύεσαι σε διαστημικές ατμόσφαιρες άγνωστες ακόμα και στον Νηλ Άρμστρονγκ. Ότι

μπορείς να ζητήσεις είναι μια ακόμη μέρα στον παράδεισο. Πρόκειται για ένα φιλμ για την χημική γενιά του ecstacy και την φυλή των raver με το ζαλισμένο βλέμμα και τα πλαστικά μπγάκυ παντελό-

νια. Ένα παράθυρο στην κουλτούρα του clubbing. Μια κουλτούρα που γνωρίζει καλά ο σκηνοθέτης Τζάστιν Κέριγκαν. 25 χρονών σήμερα σπούδασε σινεμά στο Πανεπιστήμιο της Ουαλίας, γύρισε πολλές μικρού μήκους τηλεταινίες και με την πρώτη του αυτή ταινία κέρδισε τις εντυπώσεις. Οι συγκρίσεις με το «Trainspotting» σε ότι αφορά το θέμα, την δομή και την ενέργεια που εκπέμπει δεν είναι αβάσιμες. Ο ίδιος χαρακτηρίζει το φιλμ «ένα φανταστικό ψευδοντοκιμαντέρ που φεύγει αριστερά - δεξιά αλλά μένει εστιασμένο στους κύριους χαρακτήρες». Η επιτυχία του είναι ότι δεν ηδικολογεί, δεν κάνει χρήση της βίας, δεν υπαγορεύει και δεν απαγορεύει. Αν το έκανε θα έμοιαζε με τα γυαλιστερά χολιγουντιανά σκουπίδια που μισεί. Ο δικός του ήρωας είναι ο Γούντι Άλεν. «Απ' αυτόν έμαθα ότι δεν πρέπει να προσπαθίσω να μοιάσω σε άλλους σκηνοθέτες. Κι αυτό θέλω να κάνω: να σπάσω τους κανόνες και να εφεύρω καινούργιους».

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

Ο ανθός της λίμνης

του Σταμάτη Τσαρουχά

Στην Καστοριά του περασμένου αιώνα μας μεταφέρει ο Σταμάτης Τσαρουχάς σε μια τριετή συμπαραγωγή Ελλάδας, Βουλγαρίας και Ουγγαρίας και με την πολύτιμη συμβολή των προγραμμάτων Eurimages. Η υπόθεση που διατρέχει μεγάλο μέρος της ελληνικής ιστορίας από την Τουρκοκρατία μέχρι το αντίστοιχο των Μακεδονομάχων, αφηγείται το ιστορικό μιας οικογένειας ψαράδων. Ένας ψαράς, η γυναίκα του, ο παππούς και τα πέντε παιδιά τους ζουν δύσκολα, φτωχά αλλά αρμονικά στην πολυεθνή ακριτική κοινωνία της Βόρειας Ελλάδας, κάτω από το δεσποτικό καθεστώς της τουρκικής κατοχής. Η κόρη δουλεύει στη γού-

να, ο μικρός πάει σε ελληνικό σχολείο, ενώ ο μεγαλύτερος Χρήστος που βοηθάει τον πατέρα στο ψάρεμα, πιάνει φίλες μ' έναν κυνηγημένο και λαβωμένο αντάρτη Μακεδονομάχο... Ένα τυχαίο πέρασμα της ομιχλώδους φιγούρας ενός ψαρά στα γυρίσματα ενός από τα πολλά ντοκιμαντέρ που γυρίζει τα τελευταία χρόνια, έδωσε την έμπνευση στον Σταμάτη Τσαρουχά να καταπιεστεί με ένα πολυδάπανο και πολυ-

λυσύνθετο φιλμ, στο σενάριο του οποίου συμβράττει η Σοφία Κλήμη Παναγιωτοπούλου. Για τις ανάγκες του, η σκηνογράφος Ιουλία Σταυρίδου «έχτισε» ολόκληρο τον οικισμό ενός πεδαμένου σήμερα χωριού, του Μαύροβου, ενώ συνεργεία του δήμου Καστοριάς επιστρατεύτηκαν για την αναβίωση ολόκληρης εποχής.

Β.Π.

CATHERINE DENEUVE

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

3 Μίνι υποκριτική συνέντευξη με την Κατρίν Ντενέβ και *Κλειστές Πόρτες* του Atel Helata στο Διεθνές Διαγωνιστικό

4 Η επίθεση του γιγαντιαίου μουσικά, *Το κομμάτι του λαλού* στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου 1999. Ο Βασίλης Βαφέας και η Όλγα Μαλέα μιλούν στο Πρώτο Πλάνο

5 Κρουστές συναισθήματος, φίθοροι πόθους ή ο παρορμητισμός ως σκηνοθετικό ύφος στο έργο του Pedro Almodóvar

6 Σεξ στα όρια της θύρας στις σημερινές εννέα κινηματογραφικές επιλογές των Νέων Οριζώντων

11 «Με την επανάληψη βλέπουμε το πέρασμα του χρόνου», μας λέει ο Abbas Kiarostami

12 *Tres-as-montes*, *Το κακό*, *Αναμνήσεις από το Κίτρινο Σπίτι* και ο Alberto Seixas Santos μιλούν για τις ταινίες του

13 *Ήρωες* του François Lunel και *Κόπου ανάμεσα* του Srdjan Karanovic οι δύο σημερινές ταινίες στις Μπιές στα Βαλκάνια

Abbas Kiarostami

“Στον κινηματογράφο του επόμενου αιώνα ο σεβασμός προς το κοινό σαν ένα ευφυές και δημιουργικό στοιχείο θα είναι αναπόφευκτος. Για να γίνει αυτό πραγματικότητα θα πρέπει να ξεπεράσουμε την αντίληψη που έχουμε για το κοινό σαν τον απόλυτο κυρίαρχο. Για είκοσι χρόνια το σινεμά ανήκε στον σκηνοθέτη. Ας ελπίσουμε ότι ήρθε τελικά ο χρόνος που θα εμπλέξουμε το κοινό στον δεύτερο αιώνα.”

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Ψωμί-Ντενέβ-Ελευθερία!

Φονιάδες των λαών, Αμερικάνοι...

Ένα αστέρι πάνω απ' την πόλη

• Πολλά και ενδιαφέροντα χαρακτήρισαν την δεύτερη μέρα, αλλά η λάμψη της βασίλισσας της Ευρωπαϊκής κινηματογραφικής οθόνης μονοπώλησε το ενδιαφέρον του χαώδους σύμπαντος του Φεστιβάλ. Αυτό φαίνεται φοβήθηκε ο «Λεκεδάκιος» και προτίμησε να περάσει πρώτα από την γείτονα Τουρκία.

• Ενδιαφέρον πάντως παρουσιάζει η σύμπτωση της νέας ημερομηνίας επίσκεψης με την ημέρα της δεύτερης προβολής του

«Romance». Μαζί με την πορεία για το Πολυτεχνείο, ετοιμάζεται και πορεία για να διεκδικηθεί και τρίτη προβολή της ταινίας, μιας και τα εισιτήρια για την δεύτερη αρχίζουν ήδη να εξαπλώνονται. Όλοι στον αγώνα για ένα καλύτερο αύριο, φίλοι μου, μπας και τα κορίτσια ξυπνήσουν.

• Μπορεί να ξυπνήσαμε πρώι, για να προλάβουμε, αλλά το λαμπερό αστέρι άργησε πάνω από μία ώρα να εμφανιστεί στο Shark. (Φταίει οι ερωτήσεις στο ροόλ;). Κι ενώ Πορτογαλέζοι και Έλληνες (Βαφέας, Μαλέα) ψιλογκρινιάζανε για τις δυσκολίες παραγωγής και διανομής των ταινιών τους, οι επίμονοι «καρχαρίες» με τις κάμερες, τις φωτογραφικές και τα μικρόφωνα περιμέναν υπομονετικά στο Shark.

• Έξω έσκαγε ο τζιτζίκας, που λέει ο λόγος, και στο μαγαζί κατέφθαναν η μία μετά την άλλη «επίσημες» κυρίες με γούνες. Τις είχαν για μια τέτοια περίπτωση και έπρεπε να τις βάλουν.

• Τελικά, περιτριγυρισμένη συνεχώς από γεροδεμένους τύπους, έφτασε, φωτογραφήθηκε και απάντησε σε ερωτήσεις τόσο στα Γαλλικά όσο και σε άπταιστα Αγγλικά. Απορίας άξιον αποτελεί, όχι η Αγγλική προφορά της, όσο η έκπληξη πολλών γι' αυτήν της την ικανότητα.

• Απλά ντυμένη, φορώντας την περισσότερη ώρα γυαλιά φωτο-γκρέι, ακόμα και την ώρα που έτρωγε, δεξιώθηκε από την ηγεσία της πόλης - μετά συζύγων - και την ηγεσία του Φεστιβάλ. Ίσως τα γυαλιά να φταίγανε για τις συνεχείς ερωτήσεις της Catherine προς την κ. Παπαζώη περί ελληνικής κουζίνας και ελπίζω οι α-

Ο καθηγητής κ. Δημήτρης Μαρωνίτης στην εκδήλωση μνήμης για τον Πάλο Ζάννα με την γαλλίδα ηθοποιό, η απάντηση ήταν φυσικά θετική, αλλά live πρόταση συνεργασίας δεν ζήσαμε.

• Κι αφού ζήσαμε την «Μέρα με Μέρα» ζωή στην Χάιφα, μέσα από τη μιμιμαλιστική και κριτική ματιά του Gitai, μαζευτήκαμε ξανά για να ακούσουμε πώς θα προλογίσει η αγέραςτη ντίβα, την ταινία «Le vent de la nuit».

Catherine: "Na sas to grapso sta gallika, sta agglika, sta ispanika ή sta ellinika?"

παντήσεις της υπουργού να μην ήταν η αιτία που η

σταρ άναβε το ένα τσιγάρο μετά το άλλο. Στο τι φάγαν ή τι ήπιαν δεν θα αναφερθούμε. Οι ενδιαφερόμενοι ας παρακολουθήσουν το δελτίο του Αίφρα.

• Σε ερώτηση δημοσιογράφου, προς τον κ. Αγγελόπουλο, για το εάν επιθυμεί να συνεργαστεί στο μέλλον

Αγαλματίδιο Α': "Κούκλα είναι και από κοντά." Αγαλματίδιο Β': "Ποιά, αυτή αριστερά ή η άλλη δεξιά;"

• Η Catherine αρκέστηκε στο να πει ότι «Είναι ευτυχής που συμμετείχε στην σκοτεινή, αλλά όχι θλιμμένη ταινία» του Philippe Garrel. Λιτή, αλλά περιεκτική.

• Επειδή άκουσα πολλές απορίες για το πόσων χρόνων είναι τελικά, σας πληροφορώ ότι τον περασμένο μήνα «πάτησε» τα 56. Τύφλα να' χουν τα μωρά με τα καρτελάκια στους χώρους υποδοχής.

• Την είδα από κοντά και σας βεβαιώνω: είναι πολύ όμορφη και είναι και ντίβα.

• Κατά τα άλλα, η Θεσσαλονίκη από χθές το βράδυ απέκτησε κινηματογράφο με ονοματεπώνυμο και μάλιστα αυτού στον οποίο οφείλει την υπαρκτή και την 40χρονη πορεία του ο θεσμός του Φεστιβάλ.

• Λιτή, χωρίς πολύ κόσμο, η εκδήλωση μετονομασίας του Ολύμπιον II σε αίθουσα «Πάυλος Ζάννας». «Αντιδωρο στην ανεκτίμητη συμβολή του εραστή γραμμάτων και τεχνών» χαρακτηρίστηκε από τον καθηγητή Δημήτρη Μαρωνίτη η πρωτοβουλία, δίνοντας του τον τίτλο τιμής του «υποδειγματικού ερασιτέχνη», ενώ ο κ. Μπακογιαννόπουλος αναφέρθηκε στην αγάπη για τον κινηματογράφο του «αναγεννησιακού ανθρώπου», όπως τον χαρακτήρισε.

• Αλήθεια, αφού είναι τόσο τοπικιστές οι Θεσσαλονικείς, γιατί δεν προσήλθαν, απ' όσους προσκλήθηκαν, περισσότεροι;

Δήμαρχος: "Όστε σκόρδο με παστουρμά, εεε; Ενδιαφέρον ακούγεται... Αλλά ποιος σας το είπε;"

• Όσο για την καινούρια πολιτική έκδοσης εισιτηρίων, στα πρότυπα μεγάλων φεστιβάλ του εξωτερικού, παρά τις πρώτες ανησυχίες και την σχετική αναταραχή, φαίνεται ότι θα λύσει τα προβλήματα. Καλός προγραμματισμός και έγκαιρη απόκτηση εισιτηρίων -ακόμα και για αυτούς που διαθέτουν κάρτες.

• Η Deneuve ξέρετε πόση ώρα πριν έκλεισε θέση στο Ολύμπιον I;

• Αλήθεια, γιατί λειτουργεί μόνο ένα ταμείο στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, όταν στο ένα απλώνονται ουρές; Για να γίνουν γνωριμίες την ώρα της αναμονής;

• Η Catherine Deneuve εν τέλει δειπνήσε πριν και incognito στα "Νησιά". Τι πριν και incognito, αφού το έγραψε ο Δανάκης στο φύλλο της Παρασκευής, στα "Νέα";

• Το απόφθεγμα της δεύτερης μέρας πάντως ήταν αυτό που λέει ο Daniel Duval, πρωταγωνιστής της ταινίας «Le vent de la nuit» στο πρώτο λεπτό της ταινίας: Η τ ε χ ν η δ ε ν έ χ ε ι σ χ έ σ η μ ε δ η μ ά ρ χ ο υ ς .

• Αυτά για σήμερα. Ες αύριον.

Στέργιος Ζορμπάς

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ	ΚΙΝΗ ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1	ΚΙΝΗ ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2	ΚΙΝΗ ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3	ΚΙΝΗ ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
12.00 Portuguese Cinema TRAS-OS-MONTES 100' ANTONIO REIS, MARGARIDA CORDEIRO Portugal, 1976 French subtitles 14.00 Greek Film Festival Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΙΓΑΝΤΙΟΥ ΜΟΥΣΑΚΑ I EPITHESI TOY GIGANTIOY MOUSAKA 103' PANOS KOUTRAS Greece, 1999 16.00 International Competition KΛΕΙΣΤΕΣ ΠΟΡΤΕΣ AL ABWAB AL MOGHLEKA 110' ALEF HETATA Egypt, 1999 English subtitles 18.30 Greek Film Festival ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ TO KINIGI TOY LAGOU 94' NIKOLAOS VESIRYANNIS Greece, 1999 English subtitles 20.30 International Competition HUMAN TRAFFIC HUMAN TRAFFIC 99' JUSTIN KERRIGAN United Kingdom, 1999 23.00 Greek Film Festival Ο ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ O ANTHOS TIS LIMNIS 90' STAMATIS TSAROUHAS Greece, 1999 English subtitles	13.00 N.H. Main Programme Η ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ THE WAR ZONE 99' TIM ROTH United Kingdom, 1999 15.00 N.H. US Indies ΝΤΟΡΟΘΙ ΠΑΡΑΔΟΣΟΥ SURRENDER DOROTHY 90' KEVIN DINOVIS USA, 1998 17.30 N.H. Main Programme ΔΕΚΑΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ GUO NIAN HUI JIA 85' ZHANG YUAN China, 1999 English subtitles 20.00 N.H. Main Programme ΑΓΑΠΗΜΕΝΕ / ΦΙΛΕ AMIC AMAT 90' VENTURA PONS Spain, 1998 English subtitles 22.30 N.H. Allison Anders MI VIDA LOCA MI VIDA LOCA 92' USA, 1993	16.00 Balkan Survey / Karanovic ΚΑΠΟΥ ΑΝΑΜΕΣΑ NESTO IZMEDJU 107' SRDJAN KARANOVIC Yugoslavia, 1982 French subtitles 18.30 Portuguese Cinema ΤΟ ΚΑΚΟ MAL 87' ALBERTO SEXTAS SANTOS Portugal, 1999 French subtitles 20.30 Balkan Survey ΗΡΟΕΣ HEROJI 80' FRANCOIS LUNEL Bosnia-Herzegovina / France, 1999 English subtitles 23.00 Portuguese Cinema ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ RECORDA DA CASA AMARELA 120' JOAO CESAR MONTEIRO Portugal, 1989 English subtitles	15.30 N.H. 3x3 Léa Pool Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ LA FEMME DE L'HOTEL 87' Canada, 1984 v.o. French English subtitles 18.00 N.H. Main Programme Ο ΕΠΑΙΝΟΣ PRAISE 98' JOHN CURRAN Australia, 1998 20.30 N.H. Main Programme ΛΟΥΝΑ ΠΑΠΑ LUNA PAPA 106' BAKHITYAR KHUODJAZAROV Russia, 1999 English subtitles 23.00 N.H. New German Cinema Ο ΑΙΝΣΤΑΙΝ ΤΟΥ ΣΕΞ DER EINSTEIN DES SEX 98' ROSA VON PRUNHEIM Germany, 1999 English subtitles	12.00 Tribute Georgiadis ΤΟ ΧΩΜΑ ΒΑΦΤΗΚΕ ΚΟΚΚΙΝΟ TO HOMA BAFTHKE KOKKINO 135' Greece, 1965 French subtitles 15.00 Tribute Guerra BLOW UP 111' MICHELANGELO ANTONIONI United Kingdom, 1967 17.30 International Competition Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΘΙΟΥ NAVRAT IDIOTA 100' SASA GEDEON Czech Republic, 1999 English subtitles 20.00 Tribute Gitai KADOSH 110' Israel, 1999 English subtitles 22.30 Special screenings Ο ΑΝΕΜΟΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ LE VENT DE LA NUIT 95' PHILIPPE GARREL France, 1999 English subtitles	13.30 Almodovar Retrospective ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ QUE HE HECHO YO PARA MERECER ESTO? 100' Spain, 1984 English subtitles 16.00 Almodovar Retrospective Η ΠΕΠΗ, Η ΛΟΥΖΗ, Η ΜΠΟΜ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ PEPI, LUCI, BOM Y OTRAS CHICAS DEL MONTON 80' Spain, 1979-80 English subtitles 18.00 Almodovar Retrospective MATANTOP MATADOR 96' Spain, 1985 English subtitles 20.00 Greek Film Festival ΒΥΣΙΝΟΚΗΠΟΣ VISSINOKIPOS 137' MICHAEL CACOVANNIS Greece, 1999 v.o. English 23.00 Almodovar Retrospective Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ LA LEY DEL DESEO 100' Spain, 1986 English subtitles

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΚΑΤΡΙΝ ΝΤΕΝΕΒ

Ποιά είναι για σας η πιο κρίσιμη φάση στη δημιουργία ενός κινηματογραφικού ρόλου; Δεν ξέρω... Δεν προετοιμάζομαι πολύ καιρό με δικές μου προσωπικές αναγνώσεις. Προχωρώ μάλλον σταδιακά. Κι αφού πρώτα δω και μιλήσω με το σκηνοθέτη και την άποψή του. Περιμένω να σχηματίσω μια σφαιρική ιδέα, μια πιο ολοκληρωμένη αντίληψη για το ρόλο. Και κατόπιν πάλι προχωρώ σταδιακά, κλιμακωτά, με μεγάλη προσοχή...

Εκτός από το ρόλο της γυναίκας-αίνιγμα, ενσάρκωσα και το ρόλο της γυναίκας-σαμουράι. Ήταν δύσκολη η μετάβαση;

Την γυναίκα-πολεμιστή την υποδύθηκα κυρίως στο φιλμ *Place Vendôme*. Πρόκειται για μια γυναίκα που ζορίζεται πάρα πολύ κι εν τέλει καταλαβαίνει πως πρέπει να αγωνιστεί, να παλέψει, να γίνει μαχητής. Ανακαλύπτει ξαφνικά ότι για να επιβιώσει πρέπει να παλέψει σκληρά. Αν ο ρόλος αυτός είναι διαφορετικός από τη γυναίκα-αίνιγμα, πρέπει να σας πω πως άλλους ρόλους παίζουμε όταν είμαστε τριάντα χρονών κι άλλους σε μεγαλύτερες ηλικίες...

Θα παίζατε σε κάποια ταινία Έλληνα σκηνοθέτη;

Εννοείται. Θα το ήθελα γιατί αγαπώ πάρα πολύ τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο γενικότερα. Οπότε θα μπορούσα με μεγάλη ευχαρίστηση να συνεργαστώ και με κάποιον Έλληνα σκηνοθέτη...

Ποιόν θα προτιμούσατε;

Δεν ξέρω... κάποιον καταξιωμένο; Αλλά γιατί όχι και με κάποιον νεότερο, κάποιον νέο Έλληνα σκηνοθέτη...

Συνέντευξη: Γιώργος Σκαμπαρδώνης

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κλειστές Πόρτες Nabwah ab moghlaka

του Atef Hefata (Αίγυπτος, 1999)

Το σάουντρακ της εφηβείας είναι μια παράξενη μουσική. Είναι τα όνειρα του έρωτα, η αναζήτηση ενός προσωπικού life code, είναι η υποψία ότι κάποιος θέλει να κλέψει την λαμπερή σου αθωότητα. Στην Αίγυπτο των αρχών της δεκαετίας του '90 ήταν ακόμα η καταπίεση, η σεξουαλική σύγχυση, η βία και ένας κόσμος που άλλαζε με ταχύτητες μεγάλες. Εποχή της κρίσης του Κόλπου. Η Αιγυπτιακή κοινωνία βιώνει την σύγχυση. Από την μια ο άκρατος καταναλωτισμός από την άλλη ο ισλαμικός φονταμενταλισμός. Ποιον δρόμο θα διαλέξει η εφηβική ψυχή της ταινίας; Ο Ατέφ Χετάτα καταπιάνεται με ένα θέμα ταμπού στο εθνικό του σινεμά. Κανείς δεν μιλάει για την εφηβεία παρόλο που το 60% του πληθυσμού είναι κάτω των είκοσι ετών. Αν το κάνεις κινδυνεύεις να διξεις θέματα που άπτονται κοινωνικών και θρησκευτικών απαγορεύσεων όπως η αιμομιξεία και η σεξουαλική καταπίεση. Ο Χετάτα τολμά να είναι ειλικρινής, ασυμβίβαστος και σχεδόν προβοκατόρικός. Όσο και ο Σπίκ Λι με τον οποίο δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη στο *Malcolm X*. Αυτή είναι η πρώτη του ταινία μετά από τρεις πολυβραβευμένες μικρού μήκους και μια συλλογή διηγημάτων.

Τ.Π.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Το σύστημα έκδοσης εισιτηρίων που θα ισχύσει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, συνοψίζεται στα εξής:

- Το κινηματογραφόφιλο κοινό έχει τη δυνατότητα εισόδου σε όλες τις προβολές και εκδηλώσεις της 40ης διοργάνωσης, με την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείται η κατοχή ειδικής πρόσκλησης ή κάρτας διαπίστευσης (τελετές έναρξης και λήξης, με προσκλήσεις, δημοσιογραφικές προβολές με διαπίστευση).
- Ειδικά σε ό,τι αφορά τις προβολές ταινιών, λόγω της μεγάλης για τη χωρητικότητα των αιθουσών, προσέλευσης κοινού, το Φεστιβάλ συνιστά, για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτησή σας, την αγορά εισιτηρίου εκ των προτέρων, προκειμένου να εξασφαλίζετε την είσοδο στην προβολή ή στις προβολές που επιθυμείτε.
- Τα παραπάνω, ειδικά σε ό,τι αφορά στις βραδινές προβολές που συνήθως συγκεντρώνουν την προτίμηση του κοινού, και δη τα Σαββατοκύριακα, οπότε καταγράφονται πληρότητες στις αίθουσες. Στις περιπτώσεις αυτές, θέση εξασφαλίζουν όσοι έχουν φροντίσει για την έκδοση εισιτηρίων, με στόχο την αποφυγή προβλημάτων στις εισόδους των αιθουσών, καθώς και δυσχερειών. Όσο κι αν η πιθανότητα αυτή είναι περιορισμένη, το Φεστιβάλ οφείλει να καταστήσει σαφή τα προαναφερθέντα.

Υπάρχει η δυνατότητα κράτησης θέσεων έως και για έξι διαφορετικές προβολές καθημερινά, στο σύνολο των κινηματογραφικών αιθουσών που φιλοξενούν το Φεστιβάλ. Μπορείτε να προμηθευτείτε τα εισιτήρια μιας ημέρας.

Χρήσιμη Συμβουλή: Στην περίπτωση που το σύνολο των εισιτηρίων μιας προβολής έχουν προπωληθεί, αυτό δε σημαίνει αναγκαστικά ότι η αίθουσα είναι πλήρης. Δεν αποκλείεται αριθμός θέσεων να μείνουν κενές λόγω μη προσέλευσης των κατόχων εισιτηρίων. Οι άδειες θέσεις θα διατίθενται με σειρά προτεραιότητας.

Εισιτήρια μπορείτε να προμηθευτείτε από τα δύο εκδοτήρια που βρίσκονται στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, και τα τέσσερα εκδοτήρια στις Αποθήκες 1 και Δ, στην Προβλήτα Α, στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Ώρες λειτουργίας: 10.30-23.00.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | Γ' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επιστροφή του Ηλιθίου	3,888			
2. Κλειστές Πόρτες				
3. Human Traffic				
4. Το Τάμα				
5. Γκαράζ Ολίμπο				
6. Τζόνι				
7. Διασταύρωση				
8. Ονειροκυνηγός				
9. Ποιός Μαδάει το Φεγγάρι;				
10. Pizza King				
11. Δημόσια Λουτρά				
12. Ο Ανθρώπινος Παράγοντας				

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

1. ...και Επί Γης Ειρήνη	2,341			
2. Βυσινοκόκησος				
3. Η Επίθεση του Γιγαντιαίου Μουσακά				
4. Το Κυνήγι του Λαγού				
5. Ο Ανθός της Λίμνης				
6. Η Ληστεία				
7. Peppermint				
8. Μαύρο Γάλα				
9. Ο Δρόμος για την Ιθάκη				
10. Χώμα και Νερό				
11. Προπατορικό Αμάρτημα				
12. Η Εαρινή Σύναξις των Αγοφυλάκων				
13. Ιδαίου Μύθοι				
14. Ονειρο Καλοκαιρινής Νύχτας				
15. Το Καναρινί Ποδήλατο				
16. Περάσματα από τον Παράδεισο				
17. Αλιόσσα				
18. Θα σε δω στην Κόλαση Αγάπη μου				

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι ταινίες βαθμολογούνται με άριστα το 5 (πολύ καλή). Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Η Θεσσαλονίκη γιορτάζει 40 Χρόνια Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Το Φεστιβάλ στο Λιμάνι

Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πραγματοποιείται στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ I & II και για πρώτη φορά στις αποθήκες της προβλήτας Α στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

1. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1
2. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2
3. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3
4. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
5. FESTIVAL CENTER
Πληροφορίες,
Βιβλιοπωλείο,
Φιλοξενία, Γραφείο
Τύπου, Γραφείο Δημοσίων
Σχέσεων, Media Stands
6. FESTIVAL CAFE-BAR
7. FESTIVAL GALLERY
Εκθεσιακός Χώρος

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Guest List

VUKCEVIC GORAN
Journalist
MABROUKI Azzedine
Film critic
TRAPERO Pablo
Film director
COSTA Antonella
Actress
POOL Lea
Producer
CHRISTODOULIDOU Elena
CANEEL Severine
Actress
WINDELOV Vibeke
WINDELOV ABSELOM
KOUNADIS Elena
Journalist
KOUNADIS Spiridon
Journalist
WATTS Tony
Distributor
CAMPION Stephen
NIBLO Allan
Producer
ALY S. Renata
Producer

ΑΜΟΣ ΓΚΙΤΑΪ: Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Kadosh

(Ισραήλ, 1999)

Το Kadosh αφηγείται την ιστορία δύο ζευγαριών που ζουν στο Μέα Σερίμ, τη γειτονιά των φανατικά ορθόδοξων εβραίων της Ιερουσαλήμ. Ο Μείρ και η Ρίφκα είναι δέκα χρόνια παντρεμένοι, αλλά δεν έχουν παιδιά. Ο ραβίνος θεωρεί ότι λόγω της ακληρίας τους ο γάμος τους δεν έχει ολοκληρωθεί, και επιβάλλει στον

Μείρ να χωρίσει τη Ρίφκα και να παντρευτεί μια άλλη γυναίκα. Η Μάλκα, αδερφή της Ρίφκα, είναι ερωτευμένη με τον Γιάακοφ, ο οποίος όμως έχει εξοριστεί από την κοινότητα αφού δεν ακολουθεί πιστά τις αυστηρές θρησκευτικές της αρχές. Ο ραβίνος θα την υποχρεώσει να παντρευτεί έναν άντρα της επιλογής του. Η ταινία καταγράφει τις εσωτερικές συγκρούσεις και τα διλήμματα των παγιδευμένων ηρώων, ανάμεσα στα συναισθήματα αγάπης από τη μια πλευρά και τις επιταγές ενός άτεγκτου θρησκευτικού νόμου από την άλλη.

Cine Προβόλα 3, 15:00

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

Η επίθεση του γιγαντιαίου μουσακά

του Πάνου Κούτρα

Αύγουστος στην Αθήνα. Ο τεράστιος χείμαρρος ενός γιγαντιαίου...μουσακά σαρώνει τα πάντα με κατεύθυνση Φιλοθέη - Αθήνα, αφήνοντας πίσω του θανατηφόρα τοξικά έλαια, εγκαύματα και ασφυξίες. Στο κατόπι του μια υστερική δημοσιογράφος της Hi TV που καλύπτει την «είδηση», ένας φιλόδοξος υπουργός περιβάλλοντος, η ναρκομανής σύζυγος και το «ζαβλακωμένο» παιδί τους, ο ερωτευμένος διευθυντής του αστεροσκοπείου, η χοντρούλα κοπέλα του και η gay παρέα των αστροφυσικών, τα όμορφα κορίτσια των λαμπερών περιοδικών που όμορφα... μακιγιούνται... και βέβαια, οι τέσσερις (σε)ξωγήινες Μπαρμπαρέλες που, χαμένες στο διάστημα, διακινούνται στην Αθήνα του σήμερα. Μάρτυρες ενός μοναδικού φαινομένου, για διαφορετικούς λόγους ο καθένας, ξεχύνονται στην έρημη πολιορκημένη πόλη να συναντήσουν την τρομερή μάζα. Μια κωμωδία με στοιχεία μελοδράματος, μιούζικαλ, σπλάτερ, αλλά και φανταστικού κινηματογράφου. Από τα b-movies δανείζεται την υπερβολή, τα εμφανή εφέ αποκαλύπτουν στο θεατή «το μηχανισμό της κινηματογραφικής ψευδαίσθησης, συμπαρασύροντάς το όμως στη μαγεία του...», ενώ χρησιμοποιεί σινεφιλικές αναφορές και διάφορα κλισέ «...ως αναγνωρίσιμες βάσεις που μας παραπέμπουν σε νέες ιδέες...», αφού σκοπός της είναι «να διασκεδάσει και συγχρόνως να αποκαλύψει μια πλευρά της ζωής που κινείται ανάμεσα στο ευτελές και το μεγαλειώδες, το τραγικό και το γελοίο.

B.Π

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 14:00

Το κυνήγι του λαγού

του Νίκου Βεζυργιάννη

«Η πρώτη ταινία μικρού μήκους έγινε στα 24 μου, η δεύτερη στα 25, τώρα ήθελα να πω άλλα... η αφήγηση μιας ιστορίας με ανθρώπους που ζουν στην πόλη που ζούμε εμείς, που βίωσαν έρωτες και επιθυμίες στις ίδιες γωνιές που περπατήσαμε πιτσιρικάδες με συνεπήρε...», σημειώνει ο 35χρονος Θεσσαλονικιός σκηνοθέτης στην πρώτη του αυτή εμφάνιση στη μεγάλη μήκους παραγωγή. Με σπουδές Καλών Τεχνών, Επικοινωνίας, Κινηματογράφου και Τηλεόρασης στη Νέα Υόρκη, τρεις μικρού μήκους ταινίες (Negative Way, Stationary Traveller, Διαδρομή), πλήθος ενημερωτικών ή ψυχαγωγικών παραγωγών, τηλεταινίες και σειρές ντοκιμαντέρ για την ΕΤ3 στο πλούσιο ενεργητικό του, ο Νίκος Βεζυργιάννης επιλέγει τη Θεσσαλονίκη και τα περίξια ως τόπο δράσης των πρώτων, που στην πλειοψηφία τους υποδύονται επίσης Βορειοελλαδίτες ηθοποιοί (Αλέκος Σουσοβίτης, Νίκος Ψαρράς, Αγγελική Λεμονή, Μαρία Μπελιβάνη, Γιάννης Κυριακίδης, Σάσα Καστούρα, Δημήτρης Ναζίρης, Μιχάλης Ιατροπούλος κ.ά). Ακυρώνοντας ένα συμβόλαιο θανάτου, ένας 35χρονος τυχοδιώκτης, ο Στάθης, εγκαταλείπει χωρίς εξηγήσεις την πόλη και τη φίλη του Δώρα, για να καταλήξει κυνηγημένος στο αγρόκτημα του μοναχικού θείου του Κώστα. Στα ίχνη του ο φίλος του Λεό, προσπαθεί να τον ξεμπλέξει. Συγκρούσεις εσωτερικές και εξωτερικές, περιστατικά τυχαία ή αναμενόμενα και απωθημένες επιθυμίες αναστατώνουν τη ζωή των πρώτων...

B.Π

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 18:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Βασίλης Βαφέας

Η ταινία σας παρακολουθεί έναν μεσήλικα λίγο πριν εγκαταλείψει τον ενεργό στίβο της ζωής και συνάντημα έναν έφηβο λίγο πριν ενταχθεί σε αυτόν. Πρόκειται λοιπόν για μια ανδρική ταινία;

Είναι η ιστορία ενός άγουρου ακόμα άνδρα και ενός ώριμου, ο οποίος αρνείται με πείσμα να μπει στο περιθώριο της ζωής. Είτε στον ερωτικό είτε στον επαγγελματικό τομέα. Ο ήρωάς μου δεν θέλει να χάσει το φλερτ, τη δουλειά ή το γόητρο του ηθοποιού, που του δίνουν κάποιο προσιτό στην κοινωνία. Θέλει να είναι εν ενεργεία... Στο «Όπως σας Αρέσει» του Σέξτερ, υπάρχει ο μονόλογος ενός Γάλλου, του Ζακ, τον θυμάμαι ερμηνευμένο από τον Τσαρλς Λότον, που λέει ότι η ζωή είναι ένα θέατρο. Όλοι, άνδρες και γυναίκες παίζουμε. Μπαίνουμε και βγαίνουμε... Είναι ο μονόλογος των επτά ηλικιών και περιγράφει γλαφυρά πως ο άνθρωπος από μωρό που ακόμα μπουσουλάει, γίνεται μαθητούδι που πάει στο σχολείο με τη σάκα, μετά γίνεται άνδρας, εραστής, μετά πολεμιστής, όταν ωριμάσει γίνεται δικαστής και κρίνει, μετά αποσύρεται και στο τέλος, γέρος πα, χωρίς δόντια και μάτια κατα-

λήγει πάλι σχεδόν στα τέσσερα... Στην ταινία λοιπόν, ο Βουτσάς αντί να ησυχάσει αφού πλησιάζει στη σύνταξη, μπαίνει να παίξει σε κάποια από αυτά τα στάδια. Ο γιος πάλι, κόντρα σε ένα πατέρα τόσο πληθωρικό, προσπαθεί από μαθητή να γίνει εραστής, αλλά εκείνος δεν του παραχωρεί πολύ χώρο... Βέβαια οι περισσότεροι άνθρωποι δυσκολεύονται να εγκαταλείψουν τη δράση, αλλά αν είσαι σταρ, όπως ο ήρωάς μας, είσαι σαν ταύρος σε υαλοπωλείο... Το γεγονός ότι διηγούμαι ιστορίες για άνδρες δεν σημαίνει ότι αγνώω τη γυναικεία πλευρά. Είναι μια ανδρική ταινία που δείχνει όμως αγάπη προς τη γυναίκα και ενίοτε δέος ή τρόμο, αφού αυτά που αγαπάμε τα φοβόμαστε κιόλας. Η ταινία είναι ένα ξόρκι... όπως και όλη η τέχνη είναι ξόρκι...

Δεδομένου ότι κι εσείς είστε άνθρωπος του θεάματος, άρρη, αρκετά ώριμος για κρίσεις και απολογισμούς και επίσης πατέρας, υπαινίσσεστε σημεία αυτοαναφοράς στην ταινία σας;

Κάποια βεβαίως ναι. Ο γιος μου βέβαια είναι ήδη 29 χρονών κι εγώ είμαι κάπως νεότερος από τον ήρωα... (γέλια)

B.Π

σκηνοθέτης της ταινίας Κάθε Σάββατο

Όλγα Μαλέα

Με ήδη πετυχημένη διαδρομή στις κινηματογραφικές αίθουσες της επικράτειας, τι επιπλέον προσδοκείτε με τη συμμετοχή σας στα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας;

Είναι όμως η πρώτη σας εμπειρία στο Φεστιβάλ.

Έχω έρθει ως θεατής μια φορά. Πρέπει να σας πω όμως ότι ήθελα πολύ να έρθω στη Θεσσαλονίκη με τον «Οργασμό της Αγγελάδας», είχα σκάσει, αλλά τότε δεν προλάβαμε και τις ημερομηνίες...

Και στις δυο ταινίες σας δικαιώθηκαν την επιτυχία και την ανταπόκριση του κοινού. Απαλλαγμένη από το άγχος της πρώτης δοκιμασίας συμμερίζεστε την αγωνία όσων προβάλλουν πρώτη φορά τη δουλειά τους εδώ;

μπορείς να δεις, να νιώσεις κυρίως, αν η ταινία λειτουργεί. Δεν το ξέρεις πριν. Ούτε ακόμα και στο τελικό μοντάζ ξέρεις... Για μένα αυτή η πρώτη προβολή έχει μεγάλη σημασία και πολύ... αδρεναλίνη. Και 200 ταινίες να κάνεις, την αγωνία της πρώτης προβολής δεν μπορείς να την αποφύγεις. Πάντως όπως και να έχει την αποτυχία δεν την γλιτώνεις. Ακόμα και ο Φελίνι έχει χρωθεί αποτυχίες, καθώς και πολλοί μεγάλοι επίσης. Αρκεί την αποτυχία να μην την κάνεις στην πρώτη σου φορά...

Σας τρομάζει η ιδέα μιας αποτυχίας;

Αν η επόμενη ταινία μου είναι αποτυχία, θα προσπαθήσω να το δω στην αισιόδοξη εκδοχή του. Εννοώ ότι ακόμα κι έτσι, το σκορ θα είναι 2-1 (...γέλια...). Θα με αποκαρδιώσει, δεν λέω, αλλά δεν είναι λόγος να με αποτρέψει να συνεχίσω... Τώρα βέβαια, εξαρτάται πώς ορίζουμε την επιτυχία. Τελευταία, στον ελληνικό χώρο υπήρχε μεγάλη ανάγκη η επιτυχία να οριστεί από τα εισιτήρια. Όταν δεν έχεις το ψωμί, δεν ψάχνεις για παντεσπάνι και μαρμελάδα. Μας έλειπε το ψωμί, να έρθει ο κόσμος στις αίθουσες. Όταν «εξαρμάνισουμε» κάπως, η επιτυχία θα οριστεί και με άλλες παραμέτρους. Δεν ξέρω ποια θα είναι τα στάνταρ της επιτυχίας στο μέλλον. Θα δείξει με τον καιρό.

B.Π

σκηνοθέτης της ταινίας Η διακριτική γοητεία των ανδρικών

Pedro Almodóvar

Κραυγές συναισθήματος, ψίθυροι πάθους
ή ο παρορμητισμός ως σκηνοθετικό ύφος

Από τις ταινίες *Pepi, Luci, Bom y Otras Chicas del Monton* (1980) και *Laberinto de Pasiones* (1982) —εκφράσεις ενός underground ανατρεπτικού πνεύματος—, στο *Matador* (1986) και στο *La Ley del Deseo* (1987) —δημιουργικές μεταγραφές των χολιγουντιανών στερεοτύπων από μία διαφορετική, της συνήθους, οπτική γωνία. Από τις *Mujeres al Borde de un Ataque de Nervios* (1988) —ταινία που αναμειγνύει με ιδιοφυή τρόπο το κωμικό και το δραματικό—, στην *Kika* (1993) ταινία αποθέωση του κιτς σ' όλα τα επίπεδα. Από το *Atame!* (1990) και *Carne Tremula* (1997) —ταινίες ενός απόλυτου και ολοκληρωτικού στην κατάληξη του ανδρικού πόθου—, στις *Tacones Lejanos* (1991), *La Flor de Mi Secreto* (1995), *Todo Sobre Mi Madre* (1999) —ταινίες πορτραίτα της γυναικείας ψυχής: Ο Pedro Almodóvar μέσα σε μια περίοδο 20 χρόνων οικοδόμησε, με συνέπεια και επιμονή, ένα σκηνοθετικό ύφος ιδιαίτερο και προσωπικό, κατασκεύασε ένα κόσμο διακριτό και μοναδικό.

Ο εμέλιος λίθος αυτού του κόσμου η κινηματογραφοφιλία του, η αγάπη του για τις εικόνες, για τα πρόσωπα, για τις ιστορίες του κινηματογράφου. Από τον ιταλικό νεορεαλισμό στο Χόλιγουντ και από τους ευρωπαϊούς δημιουργούς (όπως ο Ingmar Bergman) στον John Cassavetes: η αγάπη του Pedro Almodóvar έχει τελικά μία μόνο κατάληξη την επιθυμία του να αναπαράγει μια αίσθηση της απόλαυσης αυτών των παλιών ταινιών.

Η κυριαρχία του διαλόγου στην αφήγηση, η δραματική πλοκή που οικοδομείται πάνω στον λόγο που τα πρόσωπα εκφέρουν —ο όρος "υβριδικό screwball drama" του Paul Julian Smith περιγράφει αυτό το χαρακτηριστικό του σκηνοθέτη— αποκαλύπτει έναν άλλο θεμέλιο λίθο: την επιμονή του σκηνοθέτη με το θέατρο. Σκηνές που έχουν την αυτονομία ενός θεατρικού μονόπρακτου, αναφορές σε αγαπημένα θεατρικά έργα (η Ανθρώπινη Φωνή του Ζαν Κοκτώ) αλλά και σε θεατρικούς συγγραφείς ινδάλματα, όπως ο Tennessee Williams: προσανατολίζουν τον θεατή στο είδος του κινηματογράφου που ο Pedro Almodóvar ανέπτυξε.

Είναι ο κόσμος των παθών και των επιθυμιών, είναι ο κόσμος του πόθου και των συναισθημάτων: οι κεντρικοί χαρακτήρες —άνδρες ή γυναίκες— στις ταινίες του Ισπανού σκηνοθέτη φλέγονται από πάθη που τους ταλανίζουν, από ερωτικές επιθυμίες που ποτέ δεν εκπληρώθηκαν, από ίμερο. Εδώ πρέπει να αναζητήσουμε και την κλίση του σκηνοθέτη για το μελόδραμα, αφού είναι σ' αυτό το κινηματογραφικό είδος που το συναίσθημα είναι καθοριστικό —μία κλίση αποκαλυπτική αφού μας προσφέρει τον κινηματογραφικό πρόγονο του σκηνοθέτη: τον Luis Bunuel στην μεζικάνικη περίοδο του.

Ο παρορμητισμός αυτών των προσώπων, η υπερβολή στην έκφραση τους, στις δράσεις τους, η κυριαρχία που το θυμικό δυναστικά επιβάλλει στις πράξεις και στον λόγο τους, οι συναισθηματικές τους μεταπτώσεις, η αντιφατικότητα τους, η αμφιθυμία τους είναι και στοιχεία που θα πρέπει να αναζητηθούν και στο σκηνοθετικό ύφος του Pedro Almodóvar: χιούμορ και σαρκασμός, πόνος και δάκρυα, ανδρική και γυναικεία σεξουαλικότητα, κανονικότητες και ιδιαιτερότητες (σεξουαλικές ή συναισθηματικές) —όλα είναι ένα, όλα μπλέκονται, όλα είναι α ξεδιάλυτα.

Η πολυχρωμία των ταινιών του, δεν είναι αισθητική επιλογή: η έκρηξη των χρωμάτων είναι έκρηξη συναισθημάτων, έκρηξη ψυχής. Για τον Pedro Almodóvar, ο άνθρωπος (χωρίς σεξουαλική ταυτότητα ή φύλο) υπακούει στους νόμους του θυμικού, υποτάσσεται στους νόμους του πάθους, ακολουθεί τις διαδρομές του πόθου: Ο Γολγοθάς του είναι ο Γολγοθάς των Επιθυμιών του. Σ' αυτές τις διαδρομές που οι ήρωές του ακολουθούν —άλλοτε μέσα από την ελαφρότητα μίας επιθυμίας που εκπληρώνεται και άλλοτε με την αφόρητη απογοήτευση των πόθων που δεν θα γίνουν ποτέ πραγματικότητα— ο σκηνοθέτης δεν είναι θεατής, είναι συμμετοχός και συμπάσχων. Στις χαρές και τις λύπες...

Δημήτρης Μπάμπας

«Επειδή ουδέποτε έτυχα ακαδημαϊκής εκπαίδευσης, επειδή ποτέ δε φοίτησα σε σχολή κινηματογράφου, έμεινα πάντα απειθάρκτος κι ελεύθερος, διηγούμενος ιστορίες που ανήκουν σε ένα συγκεκριμένο είδος, με το στυλ κάποιου άλλου...»

ALMODÓVAR RETROSPECTIVE

Μια Ζωή ταλαιπωρία
Que he hecho yo para merecer esto?
(Ισπανία, 1984)

Η Γκλόρια είναι μια δυστυχισμένη νοικοκυρά, που μένει σ' ένα μικρό διαμέρισμα στα περίχωρα της Μαδρίτης κι είναι υποχρεωμένη να ξενοδολεύει ως καθαρίστρια. Με τον άντρα της, Αντόνιο, ταξιτζή στο επάγγελμα, δεν υπάρχει ίχνος επικοινωνίας. Ο Αντόνιο, πρώην εραστής μιας γερμανίδας καλλιτέχνιδας, πήρε μέρος στην πλαστογράφηση κάποιων ερωτικών γραμμάτων που υποτίθεται ότι είχε γράψει ο Χίτλερ. Ο 12χρονος γιος τους, Μιγκέλ, είναι ομοφυλόφιλος και με χαρά δέχεται να «υιοθετηθεί» από έναν παιδεραστή οδοντίατρο. Ο 14χρονος γιος τους, Τόνι, πουλά ηρωίνη για ν' αγοράσει ένα αγρόκτημα στην εξοχή. Το ίδιο όνειρο τρέφει και η γιαγιά, που τρέφει στο διαμέρισμα μια τεράστια σαύρα.

CINE PROBANTA 4, 13:30

Η Πέπη, η Λούσι, η Μπομ & τα άλλα κορίτσια
Pepi, Luci, Bom y otras chicas del monton
(Ισπανία, 1979-80)

Η Πέπη δέχεται την επίσκεψη ενός αστυνομικού, ο οποίος την απειλεί ότι θα τη συλλάβει για καλλιέργεια μαριχουάνας, εκτός αν υποκύψει στις ορέξεις του. Η Πέπη είναι διατεθειμένη να του δώσει τα πάντα, εκτός από την παρθενιά της, αλλά ο αστυνομικός δεν την πιστεύει και τη βιάζει. Διψασμένη για εκδίκηση, η Πέπη βρίσκει τη φίλη της, Μπομ, και μαζί με την παρέα της δέρνουν άγρια τον αστυνομικό, χωρίς ωστόσο να αντιληφθούν ότι πρόκειται για τον δίδυμο αδελφό του. Τότε η Πέπη βάζει στο στόχαστρο τη γυναίκα του αστυνομικού, Λούσι, μια καταπιεσμένη νοικοκυρά με μαζοχιστικές τάσεις, η οποία ερωτεύεται την Μπομ και γίνεται σκλάβος της...

CINE PROBANTA 4, 18:00

Ματανιόρ / Matador
(Ισπανία, 1985)

Ο Διέγο, πρώην διάσημος ματαδόρ που τραυματίστηκε στην αρένα, διευθύνει μια σχολή ταυρομαχίας. Ανάμεσα στους μαθητές του είναι ο Άνχελ, ένας υπερευαίσθητος νεαρός με παραψυχολογικές ικανότητες, που ζει κάτω απ' τη σκιά της καταπιεστικής, θρησκόληπτης μητέρας του. Ένα βράδυ, για ν' αποδείξει τον ανδρισμό του στο δάσκαλό του, αποπειράται να βιάσει την Εύα, γειτόνισσά του και ερωμένη του Διέγο. Στη συνέχεια, παραδίδεται στο αστυνομικό τμήμα, όπου ομολογεί στον αστυνομικό επιθεωρητή ότι έχει διαπράξει τέσσερις φόνους. Η Μαρία Καρδενάλ, διάσημη δικηγόρος και μεγάλη θαυμαστρία του Διέγο, ζητά να υπερασπιστεί τον Άνχελ, πιστεύοντας στην αθωότητά του...

CINE PROBANTA 4, 18:00

Ο νόμος του πόθου / La ley del deseo
(Ισπανία, 1986)

Ο Πάμπλο, δημοφιλής σκηνοθέτης, είναι ερωτευμένος με τον Χουάν, ο οποίος, αν και έχει σχέσεις μαζί του, δεν τον αγαπά. Η Τίνα, αδελφή του Πάμπλο, ήταν στο παρελθόν αγόρι, αλλά άλλαξε φύλο για να ευχαριστήσει τον πατέρα της, με τον οποίο είχε αιμομιτικές σχέσεις. Τώρα ζει με τη δεκάχρονη Άντα, κόρη ενός φωτομοντέλου, που έφυγε για να κάνει το γύρο του κόσμου. Ο Χουάν πηγαίνει στην πατρίδα του για τις καλοκαιρινές διακοπές, και στο διάστημα αυτό ο Πάμπλο γνωρίζεται με τον Αντόνιο, έναν ζηλότυπο, ψυχωτικό νέο, ο οποίος δεν είχε στο παρελθόν ομοφυλοφιλικές εμπειρίες...

CINE PROBANTA 4, 23:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

The war zone

Tim Roth (U.K., 1999)

Actors have increasingly begun to step behind the camera - with mixed results. Nothing quite prepares an audience for the delicate touch that Tim Roth brings to his first film. It is a work that deals with explosive subject matter while sidestepping the sensational and remaining faithful to the inherent horror of the topic. Using Alexander Stewart's celebrated novel as the point of departure, Roth follows a family that has just moved from London to the pastoral Devon countryside. On the surface, all is normal. The two parents are apparently still in love, and Mum is expecting her

third child. The two teenage children, 15-year-old Tom and 18-year-old Jessie, are adjusting in their different ways. Tom is bored and lonely while Jessie seems to be coping quite well. After the birth of the new baby, Tom's world is shattered when he captures a quick glimpse of his father and Jessie. Disturbed by what he thinks he has seen, he confronts his sister, who denies his accusations. What complicates everything is that life around him appears to be normal. His mother returns home with the baby, his father seems to have become an affectionate dad once again and his sister only thinks of attending college in London. Grappling with his suspicions, Tom retreats further into himself, until one day his life changes again.

Incest is one of the most difficult subjects to bring to the screen. That Roth has treated this devastating topic with such sensitivity is due in part to the extraordinary performances he gets from his cast, especially newcomers Freddie Cunliffe and Lara Belmont. But it is also due to his uncommonly developed eye as a director: pacing, rhythm and framing, all belie the fact that this is his first film. Shot with restraint and tact, Roth allows us to come as close as we can to a destructive, transgressive act that is rarely talked about, although it is far more common than we acknowledge. Silence plays a significant role in this film and Roth underplays every moment, giving the film an impact that comes as much from us as from the screen.

Dimitri Eipides

OLYMPION II - P. ZANNAS, 13:00

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Η ζώνη του πολέμου The War Zone

του Τιμ Ροθ (Μ. Βρετανία, 1998)

Τα περίχωρα του Ντέβον, όπου μόλις έχει μετακομίσει η οικογένειά του, είναι ένα μοναχικό μέρος για τον δεκαπεντάχρονο Τομ. Ο Τομ σκοτώνει τον χρόνο του με την δεκαοκτάχρονη αδελφή του Jessie, ενώ ο πατέρας του οργανώνει τις δουλειές του και η μητέρα περιμένει το τρίτο τους παιδί. Ένα απόγευμα ο Τομ βλέπει κάτι που υπονοεί ένα τρομακτικό μυστικό ανάμεσα στον πατέρα του και την Jessie.

OLYMPION II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 13:00

Ντόροθι παραδώσου Surrender Dorothy

του Κέβιν Διβόνις (ΗΠΑ, 1998)

Ο Τρενор είναι ένας υπάλληλος λεωφορείου που παραλύει από φόβο μπροστά στις γυναίκες. Μια μέρα τυχαία ο Τρενор πέφτει πάνω στον Λαν, ένα απελπισμένο ναρκωμένο σε αναζήτηση δόσης. Ο Τρενор λυπάται τον Λαν και έτσι σύντομα έχει έναν νέο συγκάτοικο που μπορεί να εκμεταλλεύεται με την πρόσφαση της ασφάλειας και των ναρκωτικών. Αυτή η πράξη καλοσύνης σύντομα εξελίσσεται σε σχέση δύναστη-υπρέτη, καθώς ο Τρενор απαιτεί από τον Λαν να γίνει η «Dorothy», για να ικανοποιεί την καταπιεσμένη του αίσθηση για μια «φυσιολογική» ετεροεξουαλική σχέση.

OLYMPION II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 15:00

Η γυναίκα του ξενοδοχείου La femme de l'hotel

της Λέα Ρουλ (Καναδάς, 1984)

Ενώ σκηνοθετεί μια ταινία στο Μόντρεαλ, η Άνδρεα Ρίχλερ αυνανιά μια γυναίκα που θα μπορούσε να είναι ο κεντρικός χαρακτήρας της ιστορίας που αφηγείται. Η σκηνοθέτις εκστασιάζεται από την παρουσία της γυναίκας και αμέσως ενσωματώνει στην ταινία της τη νέα προοπτική, που της παρουσιάστηκε μέσα απ' αυτήν την τυχαία συνάντηση. Όσο για την "γυναίκα στο ξενοδοχείο" περνάει τις μέρες της στην πόλη, μακριά από την εικόνα του εαυτού της που άφησε πίσω, μακριά από την εικόνα της σε μια ταινία που γυρίζεται, από τις ερωτήσεις των άλλων, από το μπέρδεμα των ερωτικών σχέσεων και της μοναξιάς.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 15:30

Δεκαεφτά χρόνια / Guo nian hui jia

του Ζhang Yuan (Ιταλία-Κίνα, 1999)

17 χρόνια πριν. Μια οικογένεια οδηγείται στην τραγωδία εξαιτίας της έντονης αντιζηλίας ανάμεσα στις δύο ετεροθαλείς αδελφές. Η Ταο Λαν και η Yu Χiaoqin δεν θα μπορούσαν να είναι πιο διαφορετι-

κές. Υπάρχουν όμως μερικά πράγματα που οι δύο αδελφές μοιράζονται: ένα υπνοδωμάτιο και την επιθυμία να φύγουν από το σπίτι. Η μητέρα της Ταο Λαν και ο πατέρας της Yu Χiaoqin δεν συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο στα κορίτσια και έτσι δημιουργούν έναν άρρωστο ανταγωνισμό που δυσχεραίνει το υπάρχον πρόβλημα.

OLYMPION II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 17:30

Ο έπαινος / Praise

του John Curran (Αυστραλία, 1998)

Ο Gordon είναι ένας 25χρονος άνεργος που έχει πρόβλημα με το άσθμα του. Η Cynthia έχει τα δικά της προβλήματα ανάμεσα στα οποία περιλαμβάνονται το έκζεμα και μια ιστορία με αμέτρητους άντρες. Τώρα η Cynthia βλέπει στο μάτι τον Gordon και βλέπει κάτι σ' αυτόν που δεν το έχει δει κανείς - την σωτηρία. Προσγειώνεται πάνω του σε μια θύελλα ζεστασιών και τρέλας, γέλιου και τρόμου, σκραμπλ και σεξ. Ο αυτιστικός κόσμος του Gordon τινάζεται στον αέρα και ο ίδιος χάνεται σε μια γυναίκα που έχει χαθεί στον εαυτό της και για μια στιγμή φαίνεται ότι θα σώσει ο ένας τον άλλο.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 18:00

Αγαπημένη/Φίλε Amic/Amat

του Ventura Pons (Ισπανία, 1998)

Ένας γέρος και άρρωστος άνθρωπος, καθηγητής μεσαιωνικής ιστορίας, κάνει μια αναδρομή στη ζωή του και αποφασίζει να διαλέξει τι θέλει να αφήσει στους άλλους όταν πεθάνει: μια κληρονομιά που θα έχει τη μορφή ενός δοκιμίου και η οποία θα είναι βασισμένη στο βιβλίο του Lull "Το βιβλίο του φίλου και του αγαπημένου". Πέντε χαρακτήρες σε μια κούρσα ενάντια στο χρόνο, διαφωνούν, αγωνίζονται και πληγώνουν ο ένας τον άλλο.

OLYMPION II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 20:00

Λούνα Πάπα / Luna Papa

του Bakhtiar Khudojnazarov

(Αυστρία-Γερμανία-Ρωσία-Ελβετία-Γαλλία, 1999)

Σ' ένα μικρό χωριό κοντά στην Σαμαρκάνδη η δεκαεπτάχρονη Mamlakat ονειρεύεται να γίνει ηθοποιός. Ένα βράδυ με φεγγάρι αποπλανείται από έναν μυστηριώδη ξένο που ισχυρίζεται ότι είναι φίλος του Τομ Κρουζ. Ο άντρας εξαφανίζεται στο σκοτάδι αφήνοντας την Mamlakat έγκυο. Στην κοιλά

της Mamlakat, ο Khabibulla, που συνελήφθη τη μοιραία νύχτα, μοιράζεται τις απίστευτες περιπέτειες και τα παράξενα περιστατικά που συμβαίνουν στη διάρκεια της αναζήτησης του πατέρα του.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 20:30

Mi vida loca

της Allison Anders (ΗΠΑ, 1993)

Το πρόσφατο φαινόμενο των γυναικείων συμμοριών έχει καλυφθεί ευρέως από τον παγκόσμιο τύπο. Η ταινία της Anders διερευνά τις φιλίες των Μεξικο-Αμερικανών γυναικών, τους έρωτες και τις αντιζηλίες τους καθώς αγωνίζονται να συγκροτήσουν τη δική τους ταυτότητα χωρισμένες από τους άντρες τους, που είναι νεκροί ή στη φυλακή. Η Anders επέλεξε να χρησιμοποιήσει άτομα που ανήκαν σε πραγματικές συμμορίες σε συνδυασμό με άγνωστες Ισπανο-Αμερικανίδες ηθοποιούς. Τα μέλη των συμμοριών έκαναν υποδείξεις για το σενάριο και βοήθησαν στην επιλογή των χώρων.

OLYMPION II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 22:30

Ο Αϊνστάιν του σεξ Der Einstein des sex

του Rosa von Praunheim (Γερμανία, 199)

Η ταινία καταγράφει τη ζωή του σεξολόγου Mangus Hirschfeld (1868-1935). Ο Hirschfeld ήταν Εβραίος ομοφυλόφιλος και Σοσιαλιστής. Οι Ναζί λεηλάτησαν το φημισμένο Ινστιτούτο Σεξολογίας που είχε ιδρύσει στο Βερολίνο κι έτσι αναγκάστηκε να μεταναστεύσει στην Γαλλία όπου και πέθανε το 1935. Ο Hirschfeld μεγάλωσε στο Kolberg, σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Humboldt και έγινε γνωστός σαν σεξολόγος στο τέλος του 19ου αιώνα. Ύστερα από την αυτοκτονία ενός αξιωματικού, ο οποίος είχε ζητήσει τη γνώμη του για την ομοφυλοφιλία του και την καταδίκη του Oscar Wilde το 1895, ο Hirschfeld αρχίζει έναν αγώνα για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 23:00

Οι σκηνοθέτες μιλούν για τις ταινίες τους

Zhang Yuan

"Στην σημερινή Κίνα η κωμωδία είναι πολύ δημοφιλής στους συνηθισμένους ανθρώπους. Ελπίζω ότι μια θλιβερή ιστορία σαν αυτήν, μια ανθρώπινη τραγωδία σαν κι αυτήν, θα κάνει τους Κινέζους να σκεφτούν για την πραγματική ζωή τους και να θυμηθούν τι συνέβη στο παρελθόν... Η ταινία ασχολείται με την ιστορία μιας οικογένειας και καταγράφει το εύθραυστο των φυσιολογικών ανθρώπων συναισθημάτων, το πώς οι άνθρωποι παρσύρονται από το περιβάλλον τους... Ελπίζω ότι η ταινία θα αποκαλύψει μια άλλη όψη της σχέσης των μελών της οικογένειας και ταυτόχρονα θα φέρει στο φως την ανθρωπιστική αγάπη κάτω από εξαιρετικές περιπτώσεις."

για την ταινία του Δεκαεφτά χρόνια

Bakhtiar Khudojnazarov

"Στην Κεντρική Ασία του σήμερα, εκεί όπου η παράδοση και η δεισιδαμονία συγκρούονται με το χάος του μεταμοντέρνου κόσμου, η πραγματικότητα είναι φανταστική. Έτσι στην ταινία πολλές σκηνές τοποθετούνται στο όριο ανάμεσα στον ρεαλισμό και τη φαντασία. Για όλους εμάς -σκηνοθέτη, σεναριογράφο, διευθυντή φωτογραφίας, σκηνογράφο και συνθέτη- αυτή η ταινία είναι ένα κομμάτι μιας φανταστικής πραγματικότητας. Και σ' αυτόν που ρωτάει με τι ασχολείται η ταινία του απο-

ντάμε: με την αγάπη. Με την αγάπη μιας μάνας για τον γιο της, μιας γυναίκας για έναν άντρα, του σκουληκιού για το μήλο, του Ίκαρου για τον ήλιο, της Mamlakat για τον Luna Papa."

για την ταινία του Λούνα Πάπα

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΒΑΛΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

40°

Φεστιβάλ Κινηματογράφου

12-21 Νοεμβρίου 1999 Θεσσαλονίκης

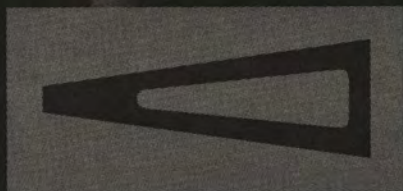
ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ Dewar's

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

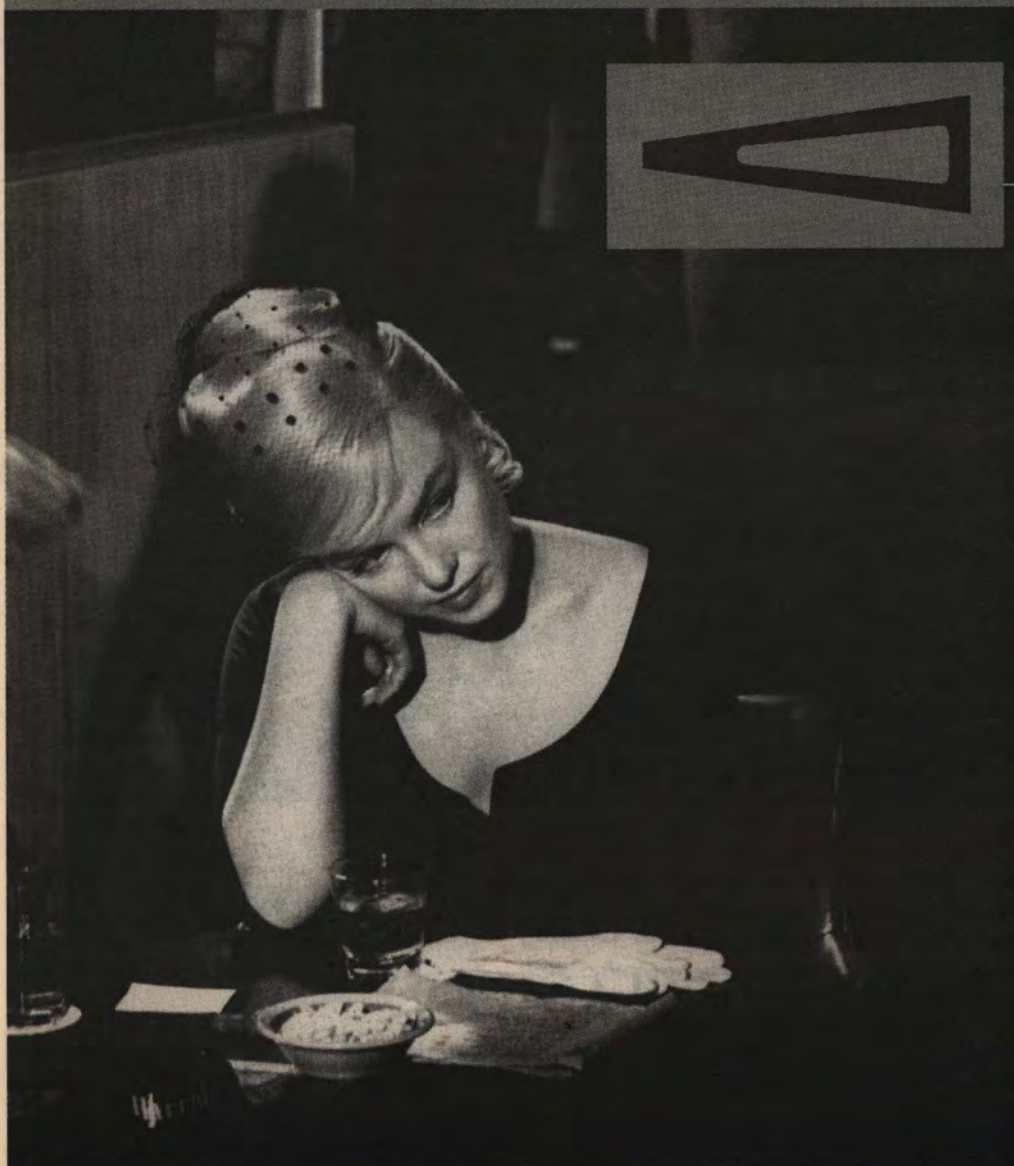

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

info station

ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕΘΕΑ

internet access

δωρεάν email

online gaming

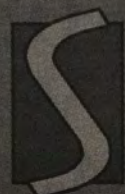
scanning, printing services

web design

chatting, net meeting

real audio MP3

σεμινάρια, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

SIGMANET

κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Carlsberg
Beer

Ίσως, η καλύτερη μπίρα στον κόσμο

Πόσες φορές
σας δώσαμε **ΕΜΕΙΣ** ραντεβού;

Περισσότερες
από όσες θυμάστε!

Η πρώτη τηλεόραση, το πρώτο ραδιόφωνο. Δυνατές και ηλούσιες εικόνες, γνώριμοι και φιλικοί ήχοι. Η ΕΡΤ είναι οι πρώτες μας αναμνήσεις. Ένα κομμάτι από την προσωπική μας ιστορία. Σε συνεχή και ζωντανή επικοινωνία με το κοινό, ευαίσθητος δέκτης των εξελίξεων, δραστήριος φορέας του πολιτισμού, συνδετικός κρίκος των Ελλήνων σε όλο τον κόσμο, η ΕΡΤ σήμερα δεν χρειάζεται να δικαιολογεί... Έχει θέση στην καρδιά μας. Είναι ο πρωταγωνιστής της ραδιοηλεκτρονικής ιστορίας μας. Με τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς, με δορυφορικά προγράμματα, με ραδιοφωνικό δίκτυο, με πλήρη οδηγό ενημέρωσης και ορχήστρα μουσικών συνόλων. Η ΕΡΤ είναι κομμάτι του εαυτού σας.

ASPECT

ERT

Κομμάτι του εαυτού σας

ETN

NET

ET

EPT
SAT

ΕΡΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

TV 100, FM 100, FM 101, FM 100,5

δίνουμε χρώμα στη ζωή σας!

Εδώ και δέκα χρόνια τα τρία δημοτικά ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης και η δημοτική τηλεόραση TV 100 "ζωγραφίζουν" με ήχο και εικόνα, με λόγο και μουσική την καθημερινότητά μας. Με τις λαμπερές και εκφραστικές πινελιές τους το FM 100, το FM 101, το FM 100,5 και η TV 100 σας προσφέρουν μια συνεχή και συνεπή πληροφόρηση αλλά και δίνουν ξεχωριστό χρώμα στον τομέα της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας. Η Δημοτική Εταιρεία Πληροφόρησης, Θεάματος και Επικοινωνίας είναι το "επίδεξιο χέρι" που με τους τέσσερις σταθμούς της σίγουρα κάνει τη ζωή μας πιο όμορφη!

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Αγγελάκη 16 - 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ. 266.202 fax 266.569 ■ Νικ. Γερμανού 1 - 546 21 Θεσσαλονίκη - τηλ. 265.828 fax 267.532

εξώστης

13

Για μας είναι τυχερό.
Παρασκευή και 13 κυκλοφορεί
το πρώτο τεύχος του "εξώστη"

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου 1999
μπαίνουμε στο 13ο χρόνο μας

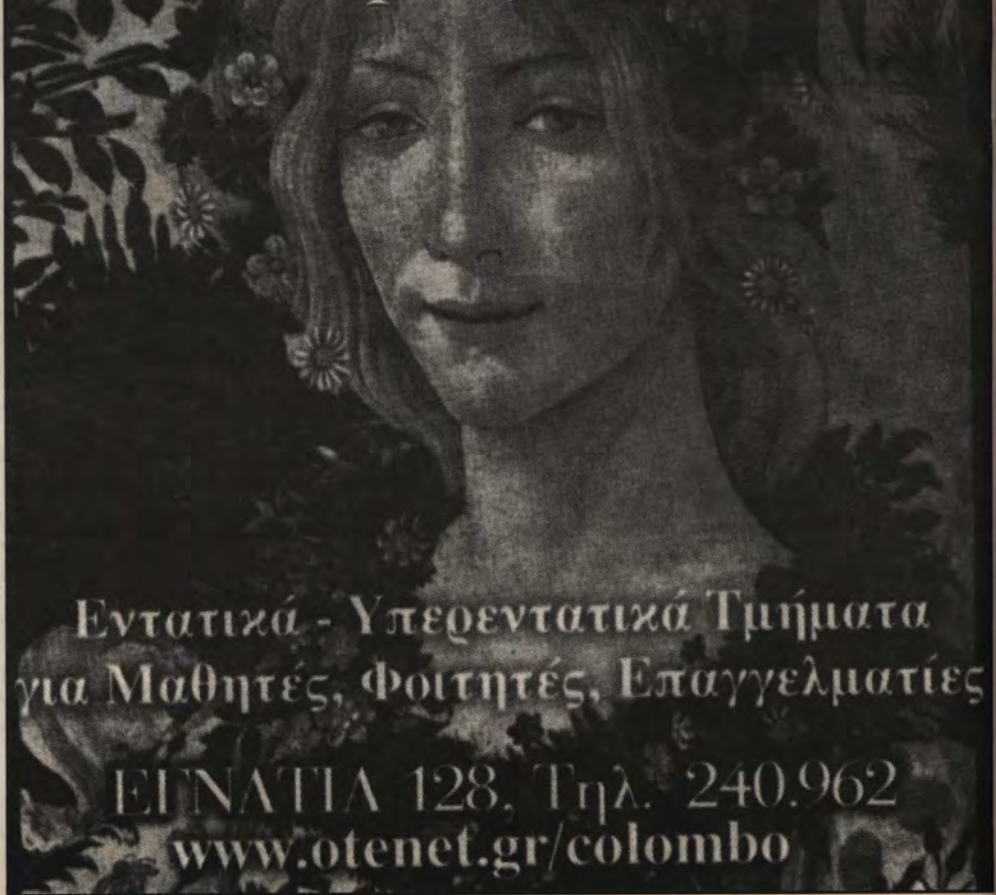
13 χρόνια μετά τίποτα για
δεν είναι ίδιο

Ισαύρων 3, τηλ. 267484, fax 287869
νέο τηλέφωνο 252050

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

Εντατικά - Υπερεντατικά Τμήματα
για Μαθητές, Φοιτητές, Επαγγελματίες

ΕΓΝΑΤΙΑ 128, Τηλ. 240.962
www.otenet.gr/colombo

Ο Αμπάς Κιαροστάμι γεννημένος το 1940 στην Τεχεράνη από πολύ μικρός ενδιαφερόταν για το σχέδιο. Σε ηλικία 18 ετών εγκατέλειψε την οικογένειά του. Ξεκίνησε να ασχολείται ερασιτεχνικά με τον κινηματογράφο, ενώ ταυτόχρονα δούλεψε ως δι-οικητικός υπάλληλος στην Αστυνομία. Σπούδασε καλές τέχνες και το 1969 ίδρυσε μαζί μ'έναν φίλο του το τμήμα κινηματογράφου στο Ινστιτούτο για την Πνευματική Ανάπτυξη των παιδιών και των εφήβων της Τεχεράνης. Αυτό έγινε στη συνέχεια το στούντιο για τους σημαντικότερους Ιρανούς σκηνοθέτες των ημερών μας. Από το 1970 και μετά έχει γυρίσει μεγάλο αριθμό ταινιών μικρού και μεγάλου μήκους. Το κύριο θέμα που τον ενδιέφερε μέχρι το 1991 ήταν το παιδί. Του αρέσει να δουλεύει με μη επαγγελματίες ηθοποιούς, μέσα σε φυσικά τοπία τα οποία συνήθως τα διαμορφώνει με την δική του αισθητική. Το 1997 ο Ιρανός σκηνοθέτης κέρδισε τον Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες με την *Γεύση του Κερασιού*. *Ο άνεμος θα μας σηκώσει*, ειδικό βραβείο της κριτικής επιτροπής στη Μόστρα της Βενετίας, είναι η δέκατη μεγάλου μήκους ταινία του.

Abbas Kiarostami

Με την επανάληψη βλέπουμε το πέρασμα του χρόνου

Πώς γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας *Ο άνεμος θα μας σηκώσει*; Την ιδέα μου την έδωσε ο σεναριογράφος Μαχμούντ Αγιεντίν. Είναι η ιστορία μιας ομάδας ανθρώπων που πηγαίνουν σ' ένα χωριό, το Σία Νταρέχ, να κάνουν το ρεπορτάζ μια τελετής. Οι κάτοικοι του χωριού αγνοούν το λόγο του ερχομού τους. Οι επισκέπτες συχνάζουν κυρίως στην περιοχή του παλιού νεκροταφείου και κάνουν τους ντόπιους να πιστέψουν πως βρίσκονται στην αναζήτηση ενός θησαυρού. Τελικά εγκαταλείπουν το χωριό δίνοντας την εντύπωση πως δεν βρήκαν αυτό που έψαχναν. Το υπόλοιπο της ιδέας του Αγιεντίν δεν μ'ενδιέφερε κι όταν έφτασα στο χωριό και είδα πως υπήρχε μια διαφορά σχετική με τα όσα είχε γράψει ο σεναριογράφος μου σε δύο σελίδες, ανέπτυξα την ιστορία με τον τρόπο μου. Από την αρχή είχα κατά νου να καθυστερήσω όσο μπορώ περισσότερο την εμφάνιση στην ταινία όλων των χαρακτήρων. Ήθελα ο θεατής να φανταστεί αυτό που δεν έβλεπε.

Μπορούμε να πούμε πως υπάρχει μια σχέση των εικόνων της ταινίας σας με τις φωτογραφίες που έχουμε δει στη Θεσσαλονίκη πριν από δύο χρόνια;

Οι φωτογραφίες εκείνες δεν έχουν καμμία σχέση με αυτό το μέρος. Οι φωτογραφίες που πήρα στη διάρκεια των γυρισμάτων του *Ο άνεμος θα μας σηκώσει* θα εκτεθούν σε λίγο καιρό στο Παρίσι. Το θέμα του τοπίου στη φύση μ'ενδιαφέρει εδώ και πολύ καιρό, τόσο στον κινηματογράφο όσο και στην φωτογραφία. Αυτή η δουλειά της σύνθεσης της φύσης, η σχέση μεταξύ της γης και του ουρανού, είναι μέρος της φωτογραφικής μου δουλειάς, εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα.

Τί σας ώθησε στο να επιμενέτε στην επανάληψη ορισμένων σκηνών; Αυτό έχει να κάνει με την καθημερινότητα. Η καθημερινότητα δεν έχει κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αλλά όταν την επαναλαμβάνουμε, από μια στιγμή και μετά, γίνεται πιο ενδιαφέρουσα, ξεχωρίζει, τραβάει την προσοχή του θεατή. Με την επανάληψη βλέπουμε το πέρασμα του χρόνου. Ακόμη και η κούραση που αισθάνεται ο θεατής από αυτή την επανάληψη είναι διαφορετική εδώ από παλιότερες μου ταινίες. Για παράδειγμα την πρώτη φορά που ανεβαίνει ο μηχανικός στο νεκροταφείο, ο θεατής πρωτογνωρίζει ένα περιβάλλον, έτσι το ανέχεται. Αλλά την τελευταία φορά που ανεβαίνει αυτό γίνεται κουραστικό. Είναι πιο ενδιαφέρον ακόμη και για τον ηθοποιό να πηγαίνει πάντα στο ίδιο μέρος. Η επανάληψη της επανάληψης είναι που γίνεται ενδιαφέρουσα. Θα αρκούσε απλά ένας διαφορετικός φακός για να με βοηθήσει το να αποφυγώ αυτή την επανάληψη της επανάληψης. Ήθελα η σκηνή να επαναλαμβάνεται και ταυτόχρονα να κουράζει, να κάνει τον θεατή να βαριέται. Ο κεντρικός χαρακτήρας δεν προσπαθεί ν'ανακαλύψει κάτι καινούριο, γιατί περιμένει τον θάνατο κάποιου πράγματος. Με την επανάληψη περνάει τον χρόνο του και περιμένει το γεγονός να συμβεί. Εμείς ως θεατές περιμένουμε αυτό το περιστατικό. Αυτή η μονοτονία πρέπει να δείχνεται με μια μονότονη εικόνα και μ'ένα μονότονο κάδρο.

Η ιστορία της ταινίας *Ο άνεμος θα μας σηκώσει* διαδραματίζεται στο Σία Νταρέχ, ένα μικρό χωριό του Ιρανικού Κουρδιστάν, αρκετά μακριά από την Τεχεράνη. Ο σκηνοθέτης με τον συνηθισμένο απλό του τρόπο διηγείται το προσωπικό δράμα ορισμένων ανθρώπων που αναζητούν κάτι καινούριο το οποίο δεν είναι σε θέση να εκφράσουν. Ο τίτλος της ταινίας είναι εμπνευσμένος από έναν στίχο ποιήματος της Φορούχ Φαροκζάντ. Με τα πιο στοιχειώδη κινηματογραφικά μέσα και με πλούσιο το κουράγιο της δημιουργίας ο Κιαροστάμι φτιάχνει εικόνες και γεγονότα που έχουν σημασία επειδή δεν αναφέρονται ή δεν γίνονται ορατά σε πρώτο πλάνο.

“Στην αρχή είχα φανταστεί πως σβήνουμε τα φώτα της αίθουσας του κινηματογράφου για να βλέπουμε καλύτερα τις εικόνες στην οθόνη. Κοίταξα με μεγαλύτερη προσοχή τους θεατές καθώς βυθίζονταν με ευχαρίστηση στις πολυθρόνες τους και παρατήρησα μια αιτία πολύ πιο σημαντική: αυτό το σκοτάδι επιτρέπει στον καθένα να χωριστεί με καλύτερο τρόπο από τους γύρω του και να είναι μόνος· να είναι από τη μία ανάμεσα στους άλλους και από την άλλη μόνος.”

Θα θέλατε να ξανακάνετε μια ταινία σε πόλη ή μήπως η πόλη δεν περιέχει το ποιητικό περιβάλλον που σας ταιριάζει; Ακόμη κι ο ίδιος θέτω αυτή την ερώτηση στον εαυτό μου. Την επόμενη μου ταινία θα την γυρίσω σε πόλη κι ο βασικός λόγος είναι γιατί δεν θέλω να πάρω την ευθύνη του να μεταφέρω μια ολόκληρη ομάδα σ'ένα χωριό. Ο ίδιος γνωρίζω να απολαμβάνω τις ομορφίες της φύσης, αλλά το συνεργείο, επειδή είναι συνηθισμένο να δουλεύει στην πόλη, να φτιάχνει εσωτερικό φωτισμό, και δεν γνωρίζει να δουλεύει με τα φυσικά χρώματα, προτιμάει να κοιμάται τη μέρα και να δουλεύει τη νύχτα. Αν δούλευα μόνος μου προσωπικά θα πήγαινα στη φύση. Αλλά επειδή χρειάζομαι μια ομάδα, πρέπει να γυρίσω στην πόλη, όπου ο καθένας μετά το γύρισμα θα μπορεί να γυρίζει στο σπίτι του.

Η εμπειρία σας στο Κουρδιστάν σας έπεισε για κάτι τέτοιο; Ήταν μια κακή εμπειρία. Εκεί κουρασθήκαμε πολύ. Επειδή το συνεργείο δεν έκανε την δουλειά του όπως συνηθίζεται, άρχισαν να βαριούνται, και ορισμένοι φύγαν πριν το τέλος των γυρισμάτων.

Ακολουθείτε πιστά το σενάριο; Υπήρχε για παράδειγμα γραμμένη από πριν η σκηνή όπου η γυναίκα νοικοκυρά κάνει το τσάι και εκφράζει την επιθυμία της ν' αναγνωριστεί πως αυτή η απλή πράξη είναι κομμάτι του επαγγέλματός της; Ήταν γραμμένο από πριν στο σενάριο, αλλά είναι μια σκηνή που την έχω δει στην πραγματικότητα. Τις γυναίκες που συνάντησα σε αυτό το ταξίδι δεν τις έχω δει πουθενά αλλού. Έχουν πολύ περισσότερη ενέργεια από τους άνδρες. Ακόμη και τα πρωινά που σηκώνονται πολύ νωρίς για να δουλέψω, αυτές ήταν ξύπνιες πριν από μένα. Δουλεύουν σαν εργάτριες εργοστασίου. Στο χωριό ήταν μια γυναίκα έγκυος η οποία δούλευε ασταμάτητα παρά τις παροτρύνσεις του άνδρα της να ξεκουραστεί, ο οποίος βέβαια της πρότεινε να πάει σπίτι να ξεκουραστεί αφού πρώτα την φόρτωνε με προμήθειες.

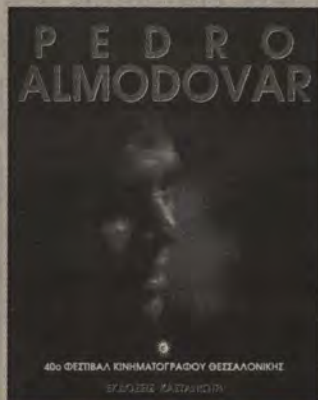
Πόσο η επιλογή του Κουρδιστάν σχετίζεται με τη πολιτική; Θα έλεγα ότι σχετίζεται και δεν σχετίζεται με την πολιτική. Οι Κούρδοι είναι ένας λαός που ζει στη χώρα μου και δεν τους είχα γνωρίσει. Είναι ο λαός που αντέχει στις πιο δύσκολες συνθήκες ζωής. Έτσι δεν μπορούμε να πούμε ότι η επιλογή μου δεν είναι πολιτική. Εφόσον μιλάω για τη ζωή τους.

Πώς συλλαμβάνετε την έννοια του παρόντος χρόνου στην οποία αναφέρεστε στην ταινία; Τί σας οδήγησε στο να χρησιμοποιήσετε αρκετές αναφορές στην ποίηση; Άν μια ταινία μπορεί να επηρεάσει έναν θεατή και μπορεί να του δώσει ένα μάθημα, αυτό είναι για την σύλληψη του παρόντος χρόνου. Είναι η ίδια σύλληψη, που οι δύο ιρανοί ποιητές που αναφέρονται στην ταινία, η Φορούκ και ο Καγιάμ, έχουν για τον χρόνο. Στο Ιράν όλος ο κόσμος γνωρίζει αυτά τα ποιήματα και τα χρησιμοποιεί στην καθημερινή του γλώσσα συμπεριλαμβανομένου και των αναλφάβητων. Αλλά αυτή η πρακτική δείχνει να εξαφανίζεται στους νέους.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσης

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 40ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Tras-os-montes

των Antonio Reis,
Margarida Cordeiro (1976)

Τras-os-Montes, είναι μια περιοχή στα βορειοανατολικά της Πορτογαλίας. Το έδαφός της άγονο και οι χειμώνες της κρύοι και παγεροί -εκτός από τις περιοχές που διασχίζει ο ποταμός

Douro. Μια περιοχή σχεδόν αποκομμένη από τον σύγχρονο πολιτισμό, με μια ιδιαίτερη πολιτισμική ταυτότητα. Έχοντας ως κέντρο ακριβώς αυτήν την περιοχή, ο Antonio Reis και Margarida Cordeiro (η οποία κατάγεται από την συγκεκριμένη περιοχή) κινηματογραφούν μύθους, τοπία, πρόσωπα, μικρά στιγμιότυπα της καθημερινότητας. Ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και την ταινία μυθοπλασίας, ανάμεσα στην εθνογραφία και την λαογραφία, οι εικόνες της ταινίας (γυρίστηκε το 1974) έχουν ως μοναδικούς πρωταγωνιστές -αλλά τελικά και ουσιαστικούς συμμετέχοντες στην διαδικασία δημιουργίας της- τους κατοίκους της περιοχής. Μακρινός πρόγονος του Tras-os-Montes; η ταινία Hurdes του Luis Bunuel.

OLYMPION 1, 12:00

Το κακό / O mal

του Alberto Seixas Santos (1999)

Η Cathy, Ιρλανδέζα και καθολική στο θρήσκευμα. Ο Pedro, ο σύζυγός της, πετυχημένος δικηγόρος, πρώην Μασοϊκός, φορέας του AIDS. Ο Daniel και ο φίλος του, ναρκομανείς, πάντα σε κατάσταση πανικού. Οι Cruz, κοσμηματοπώλες,

ζουν μαζί, αλλά μισούνται θανάσιμα. Ένας παπούς ο οποίος αναζητά την εγγονή του, που έφυγε από το σπίτι. Η πόλη: Η Λισσαβόνα σήμερα. Με κέντρο την Cathy, ο σκηνοθέτης ξεδιπλώνει τις ιστορίες των προσώπων. Κατασκευάζει ένα αφηγηματικό ψηφιδωτό, όπου ο κάθε χαρακτήρας, η κάθε ιστορία, το κάθε συμβάν της αφήγησης έχει τον ρόλο μίας ψηφίδας και όπου όλα τα στοιχεία αλληλεπιδρούν, επηρεάζουν το ένα το άλλο. Στο βάθος της εικόνας που σχηματίζεται υπάρχει το κακό (mal) -ως έννοια ηθική, ως σωματική παρουσία- υπάρχει η εξάπλωση του Κακού.

CINE PROBANHA 1, 18:30

Αναμνήσεις από το Κίτρινο Σπίτι Recordarçoes da Casa Amarela

του Joao César Monteiro (1989)

Ένας μεσήλικας, φτωχός. Ζει σε μια πανοίχνη στην Λισσαβόνα του σήμερα. Φιλάσθενος και ταλαιπωρημένος από την ζωή. Η ασπίδα του οπέναντι στην διάχυτη δυστυχία και μιζέρια; Ο

Schubert και ίσως η αφοσίωση του στον κινηματογράφο. Θα διωχθεί από το σπίτι που μένει. Ο λόγος; Θα απειλήσει την αρετή της νεαρής κόρης της σπιτονοικοκυράς του. Περιπλανώμενος στην πόλη, έκθετος στην σκληρότητα του περιγυρού του, θα καταλήξει έγκλειστος σ' ένα άσυλο. Από εκεί θα βγει με σκοπό να εκπληρώσει μια αποστολή "πλούσια και παράξενη", όπως λέει... Η σκηνοθετική πορεία του Joao Cesar Monteiro είναι σταθερά προσανατολισμένη, προς ένα σινεμά γεμάτο χιούμορ, σαρκασμό, παραβολές, ηθικούς στοχασμούς, φιλοσοφικές ανησυχίες. Ένα σινεμά πλούσιο σε νοήματα, συναρπαστικές ιδέες και γοητευτικές εικόνες.

CINE PROBANHA 1, 23:00

Alberto Seixas Santos

σκηνοθέτης των ταινιών Γλυκειές Συνήθειες και Κακό

Από που αντλείτε την έμπνευση για να σκηνοθετήσετε μια ταινία; Τι σας ωθεί στην σκηνοθεσία μίας ταινίας;

Στην περίπτωση μου, το αρχικό έναυσμα για την σκηνοθεσία μιας ταινίας, μου το δίνει η ιστορία που θέλω να αφηγηθώ. Υπάρχει μια στενή σχέση ανάμεσα στην ιστορία και στους χαρακτήρες που υπάρχουν σ' αυτήν. Και γράφω εγώ ο ίδιος το σενάριο, συνήθως με την βοήθεια ενός-δύο φίλων. Αφού το σενάριο έχει γραφτεί, αρχίζω και ψάχνω για να βρω τις τοποθεσίες στις οποίες θα γυρίσω την ταινία -και μετά τους ηθοποιούς που θα υποδυθούν τους χαρακτήρες. Όταν έχω βρει τις τοποθεσίες και τα πρόσωπα που θα παίξουν στην ταινία μου κοιτάζω να δω αν ταιριάζουν, αν μπορούν να λειτουργήσουν μαζί. Αν οι τοποθεσίες είναι καλές για τα πρόσωπα. Τότε, αφού έχω βρει αυτά τα τρία στοιχεία, τότε μόνο μπορώ να σκεφτώ για την ταινία, πως δηλαδή θα την γυρίσω: Αν θα γυρίσω μία σκηνή χωρισμένη σε πολλά πλάνα ή αν θα την κάνω με λίγα.

Ποιος θα είναι ο τόνος της συγκεκριμένης σκηνής;

Το σενάριο σε μια ταινία προσφέρει απλώς μια δομή, είναι ένας οδηγός. Η ταινία όμως είναι το σενάριο σε εικόνες. Είναι ένα τελείως διαφορετικό πράγμα μια ταινία που έχει ολοκληρωθεί από το αρχικό της σενάριο.

Πόσο έχει επηρεάσει το σκηνοθετικό σας ύφος η πολιτισμική παράδοση της χώρας σας; Δεν έχω κάποιες ιδιαίτερες προτιμήσεις ή μάλλον δεν αισθάνομαι να έχω επηρεαστεί. Όπως σας έχω πει γράφω εγώ το σενάριο των ταινιών μου και μάλλον δεν είμαι ιδιαίτερα ενθουσιώδης αναγνώστης της Πορτογαλικής λογοτεχνίας-εκτός ίσως από δύο τρεις Πορ-

“Η ουσία μίας ταινίας, δεν βρίσκεται τόσο στο θέμα ή στην ιστορία της, όσο σ' αυτό που αποκαλύπτει, μ' ένα τρόπο απόλυτα κινηματογραφικό, με τους ρυθμούς και τις παραλλαγές τους, με την ένταση του βλέμματος, με τα εν κινήσει και εν στάσει σώματα, με τα χρώματα και τις αποχρώσεις τους, με τον χειρισμό του χώρου και του χρόνου”

τογάλους συγγραφείς. Μ' αρέσει η γερμανική λογοτεχνία, ορισμένοι Γάλλοι συγγραφείς, η Ιταλική λογοτεχνία. Όμως ποτέ δεν θα προσπαθήσω να γυρίσω σε ταινία κάτι που έγραψε ο Τσέζαρε Παβέζε -ο οποίος παρεπιπτόντως είναι ένα από τους αγαπημένους μου συγγραφείς- ή κάτι που έχει γράψει ο Αντρέ Μαλρώ. Έτσι επειδή γράφω εγώ ο ίδιος το σενάριο δεν φαίνονται σ' αυτό κάποιες επιρροές. Είμαι όμως επηρεασμένος από το έργο σκηνοθετών, όπως είναι ο Ζαν-Λυκ Γκοντάρ, ο Ζαν-Μαρί Στράουμπ, οι οποίοι είναι και οι αγαπημένοι μου. Μ' αρέσει επίσης ο Μωρίς Πιαλά. Αυτό που εκτιμώ στον Τρυφώ είναι το ενδιαφέρον που δείχνει για τους χαρακτήρες του, το πάθος, την αγάπη, για το σώμα, για το σεξ. Εκτός ίσως του Γκοντάρ δεν αισθάνομαι ότι μ' έχει επηρεάσει κάποιος άλλος Γάλλος σκηνοθέτης.

Μπαίνουμε σ' ένα καινούριο αιώνα και το τόπιό στον χώρο του κινηματογράφου αλλάζει: έχουμε πλέον ταινίες που στηρίζονται όλο και

περισσότερο στα ειδικά εφέ. Ποιο νομίζετε ότι μπορεί να είναι το μέλλον ενός καλλιτεχνικού κινηματογράφου;

Τα επόμενα χρόνια θα είναι δύσκολα για τους σκηνοθέτες. Και αυτό γιατί ο κινηματογράφος θα προσανατολίζεται όλο και πιο πολύ στις μικρές ηλικίες: γίνεται παιδικός. Οι περισσότερες ταινίες που βλέπουμε τώρα στις αίθουσες έχουν γίνει για παιδιά -π.χ. οι ταινίες του Χόλιγουντ. Και αυτό γιατί οι παραγωγοί του Χόλιγουντ έχουν παρατηρήσει ότι η πλειοψηφία του κοινού που παρακολουθεί κινηματογράφο είναι μικρής ηλικίας. Η τηλεόραση -τα ιδιωτικά κανάλια- επίσης γίνεται όλο και πιο παιδική. Τα πράγματα δεν είναι καθόλου εύκολα. Νομίζω ότι όμως, δεν μπορούμε να ζούμε άλλο σ' αυτόν τον παιδικό κόσμο. Υποθέτω ότι μετά από τέσσερα πέντε χρόνια ο κόσμος θα βαρεθεί να τον ταΐζουν με αυτά τα πράγματα. Πιστεύω ότι τότε το κοινό θα θέλει να δει άλλες, διαφορετικές εικόνες.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ήρωες / Heroji

του **Francois Lunel** (Βοσνία-Γαλλία, 1999)

Διαδραματιζόμενη στο Σαράγιεβο το 1994, η ταινία δεν ασχολείται τόσο με τον τραγικό εμφύλιο που ταλάνισε την πόλη. Κύριο μέλημα του σκηνοθέτη είναι να εξετάσει το πώς η καλλιτεχνική δραστηριότητα αλλά και οι ανθρώπινες σχέσεις λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του πολέμου και των εθνικιστικών συγκρούσεων. Κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης η Senka και ο Ζαν, δύο ηθοποιοί, προσπαθούν να επιβιώσουν στο πολιορκημένο Σαράγιεβο. Το ζήτημα που απασχολεί την αφήγηση είναι η διατήρηση μιας ουσιαστικής σχέσης είτε με τα αγαπημένα πρόσωπα, είτε με το θέατρο. Ο πόλεμος αποτελεί το φόντο για την δραματική πλοκή -ένας παράγων όμως εξαιρετικά καθοριστικός για την ψυχολογία των προσώπων: επιβάλλει ένα καθεστώς αβεβαιότητας, τρόμου και φόβου που υπονομεύει την πνευματική κατάσταση, αλλά και τα συναισθήματα των χαρακτήρων. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον η δραστηριότητα, η σχετική με το θέατρο, μοιάζει ασύμβατη: η ισορροπία ανάμεσα στις απαιτήσεις που η καλλιτεχνική δραστηριότητα επιβάλλει και στην καθημερινότητα των σχέσεων που ο πόλεμος καθορίζει, δείχνει εύθραυστη και συχνά αδύνατη. Προϊόν της τετράχρονης παραμονής του Γάλλου σκηνοθέτη στο Σαράγιεβο, η ταινία γυρίστηκε την περίοδο που μαίνονταν οι μάχες, με ηθοποιούς κατοίκους του Σαράγιεβο. Είναι η δεύτερη ταινία που ο σκηνοθέτης γύρισε σε παρόμοιες συνθήκες: προηγήθηκε η ταινία *Απροσδόκητη περιπλάνηση* που ο Francois Lunel γύρισε το 1993 (προβλήθηκε στο προηγούμενο Φεστιβάλ).

Δ.Μ.

CINE ΠΡΟΒΑΝΤΑ 1, 20:30

Κάπου ανάμεσα / Nesto izmedju

του **Srdjan Karanovic** (Γιουγκοσλαβία, 1982)

Απογοητευμένη από την ζωή της στην Νέα Υόρκη, η Ενα φθάνει στο Βελιγράδι, έναν σταθμό του ταξιδιού της προς την Κωνσταντινούπολη. Η προσωρινή διαμονή στην πόλη θα αποκτήσει χαρακτηριστικά μονιμότητας, όταν η νεαρή Αμερικανίδα βρεθεί στο κέντρο της προσοχής δύο φίλων: ο ένας είναι ο Janko, ένας γιατρός, ενώ ο Marko είναι ένας Βαλκάνιος "Καζανόβας". Πλήρης στερεοτύπων -για τον κομμουνισμό και τα Βαλκάνια- και γοητευμένη από τον εξωτισμό (!) της χώρας, η ηρωίδα θα αισθανθεί γρήγορα τις βεβαιότητες της να απειλούνται με κατάρρευση. Ιστορία ενός ιδιόμορφου ερωτικού τριγώνου, αυτή η γλυκόπικρη κωμωδία ανακαλεί στην μνήμη του θεατή την ταινία *Jules et Jim* του Francois Truffaut. Βασισμένη κυρίως πάνω στην προσωπικότητα της νεαρής Αμερικανίδας -στον ρόλο η Caris Corfman- η αφήγηση επικεντρώνεται τόσο στις σχέσεις της με τους δύο άνδρες (που εκφράζουν δυο διαφορετικούς τρόπους συμπεριφοράς) όσο και στο βλέμμα της πάνω στον πολιτισμό και την καθημερινή ζωή στο Βελιγράδι. Έτσι η ταινία συνιστά ένα ιδιόμορφο διάλογο ανάμεσα σε δύο διαφορετικούς πολιτισμούς, ανάμεσα στην Ανατολή (Βαλκάνια) και στην Δύση. Κωμικοί τόνοι που γρήγορα μετατρέπονται σε δραματικούς: η οπτική του Srdjan Karanovic πάνω στους ήρωες της ταινίας είναι αμφίδυμη. Η "δειλία" τους, η αδεξιότητα τους, η αδυναμία τους να δουν τα αληθινά αισθήματα τους και εν τέλει να αναγνωρίσουν τις ανάγκες τους, έχει συχνά μια τραγική κατάληξη.

Δ.Μ.

CINE ΠΡΟΒΑΝΤΑ 1, 16:00

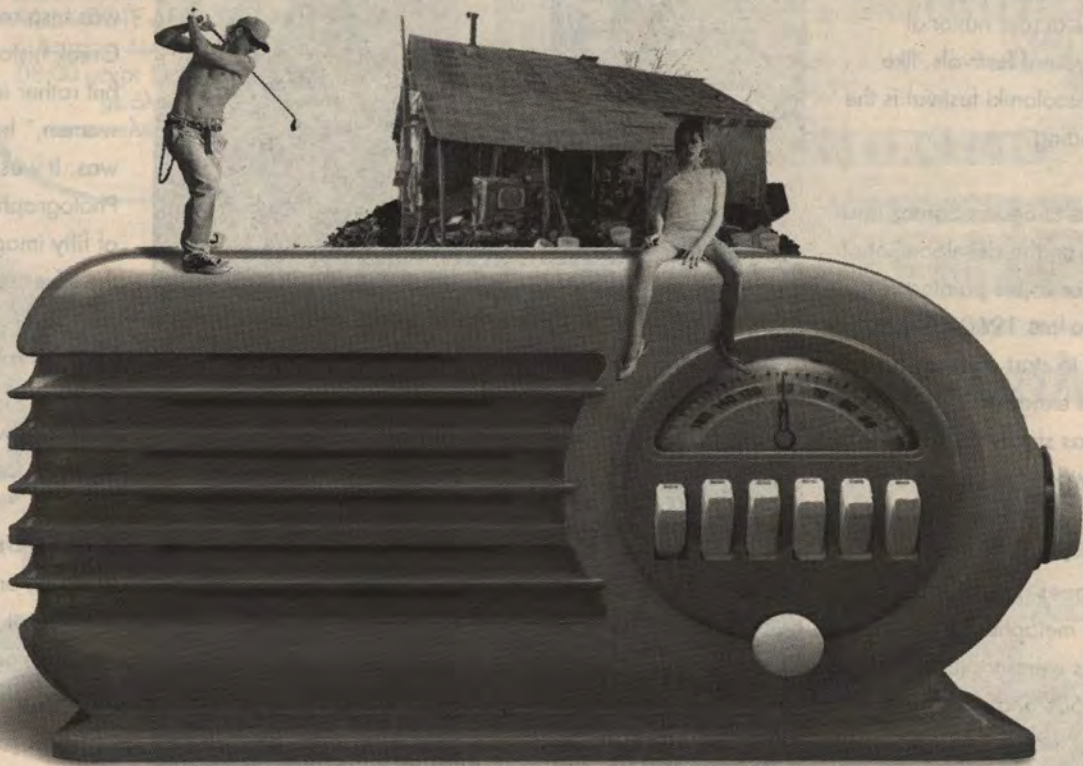
Srdjan Karanovic

“*Ήθελα να κάνω μια ταινία με ήρωες τρία πρόσωπα τα οποία αντιπροσωπεύουν τρεις διαφορετικές στάσεις δειλίας. Αυτά τα πρόσωπα βιώνουν έντονα και βαθιά συναισθήματα, αλλά όμως δεν μπορούν να μείνουν σ' αυτά. Υποκρίνονται ότι είναι άνετοι και ανοικτοί -όμως δεν είναι. Λένε συνέχεια ψέματα. Η ταινία ανήκει σ' ένα πολύ ειδικό είδος τραγωδίας. Ήθελα να διερευνήσω τι συμβαίνει όταν τίποτα πραγματικά δεν συμβαίνει. Η παράδοση του κινηματογράφου και του θεάτρου μας λέει ότι θα πρέπει να υπάρχουν συγκρούσεις. Σ' αυτήν την ταινία οι συγκρούσεις είναι πολύ μικρές. Τι κάνεις όταν κάθε παράδοση -θρησκευτική, κοινωνική, ηθική- έχει καταρρεύσει, όταν όλα φαίνονται δυνατά; Τότε πραγματικά τίποτα δεν συμβαίνει.*”

Από συνέντευξή του στην Carole Cobreil
(Globe and Mail, 10-3-1984)

Βίλα στο Πανόραμα

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΠΡΩΤΟ ΣΕ ΑΚΡΟΑΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΕ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΘΡΑΚΗ
ΠΗΓΗ ΒΑΡΗ - FOCUS (11/1 - 4/4/99)

1ο ΠΑΝΟΡΑΜΑ 9.84,
2ο ΡΑΔΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3ο ΕΡΩΤΙΚΟΣ FM, 4ος ANTENNA, 5ος STAR FM 97.1

Πανόραμα
9.84

ΚΑΡΟΛΟΥ ΝΤΗΛ 22 • 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΤΗΛ.: 287 908, 273 788 • FAX: 273 788

So that's a real movie star! It was a beautiful day yesterday for greeting Catherine Deneuve. The setting was the front entrance to the bar-restaurant Shark, on the edge of town, by the water. The time was a little after two, with the sun streaming down on about thirty journalists waiting outside, most in artsy black. A few bodyguard types were around, as were television cameras. However sophisticated the spectator, a "wow" was inevitably breathed, as the actress's vehicle arrived, and she (wearing tinted shades, of course) stepped out of the car and the cameras swooped in on her. Peeking around the elbows of cameramen, a few words, a French-English mix, could be heard coming from the actress's direction. She explained her new film ("Le Vent de la Nuit", by director Philippe Garrel, which premiered last night) was sad in tone, a love story. Inside, the ample Shark was packed, so that making ones way across the floor for a glass of wine was quite a feat. Again, the short ones had to hop or be hoisted up for a glimpse of the actress at a central table full of notables. Deneuve will be giving a press conference today at 12:30 in the afternoon.

Did you hear the one about...? Two of Greek audience's favourite comedic directors, Olga Malea and Vassilis Vafeas, chatted with Spanish director Ventura Pons about the merits of comedies and the difficulties of producing films in a small market. Malea, whose two feature films have been box office hits, pointed out that only light-hearted films can pave the way for other cinema to flourish in small countries, such as Greece, where the public has been jaded by serious works and seduced by Hollywood. Director Pons confessed he plans on making a comedy next, after a string of dramas, because he is more interested in connecting with his public than with film critics. While the Spanish director (who makes all his films in Catalan) agreed with Greece's Vafeas that one's native language is "a tool," he noted that people "don't go to the cinema because of the language. They go because a film is good and they think it will be interesting." With regards to the merits of film festivals, while Olga Malea did not accept Vafea's half-joking reference to festivals as a kind of spiritual meeting of cinematic believers... she did agree that it was thrilling how festivals were able to form amazing connections across national borders. Pons saw the more practical side of festivals, like distribution agreements. This year's Thessaloniki festival is the 38th his new film "Amic Amat" is attending.

I remember when... Portugal's Alberto Seixas Santos and Fernando Lopes shared their memories on the development of their national cinema yesterday. Director Lopes painted a picture of a stimulating era in the mid-to-late 1960s, when a group of young directors joined forces to start shaping a Portuguese cinema that varied from the exhausted commercial norms. Because cinema was strictly censored for many years in Portugal, it wasn't just a personal education that directors such as Seixas Santos and Lopes sought, when they spent time abroad, seeing all of the major film classics, but a new means of communication. Lopes notes that his 1972 "A Bee in the Rain" was a clear metaphor for life in Portugal in a certain era. Cinema clubs were not just a leisure activity in the country in the 1960s and early 1970s, but "a cultural and political movement," according to the director. Both directors pointed to Manoel de Oliveira as an

FIRST SHOT

Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο

40th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

SUNDAY 14 NOVEMBER 1999 • N. 57

Star-power of the Festival

La belle de jour in Thessaloniki

inspiration and point of reference in their effort to shape a new cinema. "I wasn't sure before seeing the Thessaloniki Film Festival's programme," noted director Lopes, "if there was such thing as a Portuguese cinema. But after seeing the films listed together, I realised there is a subterranean connection between all the films." Both Seixas Santos and Lopes insisted on the need to offer an alternative to strictly commercial cinema, and to other audio visual expressions. Lopes warned: "TV exists to make us forget."

Kids these days. One of the directors whose films is competing in the festival's international competition was only born in 1974. His name is Justin Kerrigan and he's created the drug-happy world of "Human Traffic," screening tonight for the first time in Thessaloniki at 8:30pm. Kerrigan's film features a group of friends with little visible future to speak of, but one bouncy weekend to enjoy. Deep messages? Satisfying moral closure? It's probably not a good idea to strain yourself looking.

Don't try this at home. Two of the more anticipated of the New Horizon's programme films showing today are Rosa Von Praunheim's "The Einstein of Sex," and Kevin Dinovis' "Surrender Dorothy." Von Praunheim's film is about Berlin sexologist Magnus Hirschfeld (1868-1935). "Surrender Dorothy" is an American film about a shy busboy who becomes the dominator in a relationship with a heroine addict on the run. Yesterday, audiences had a look at the beautifully shot, but deep-down haunting of actor Tim Roth's directing debut, the incest-themed "The War Zone."

Take a look at exhibit A. This afternoon, art lovers should take a little time out to visit the Provlita's Apothiki A for the opening of the exhibitions of artist Tasos Zografos and photographer Penelope Massouris (at 3pm and 3:30pm respectively). Zografos' work is made up of gorgeously coloured and shaped paintings, showing mostly heavenly (but also a few war-inspired nightmarish) images of Greekness. Mr. Zografos, who was setting up the exhibit of images of stylized mermaids and neoclassical buildings at the beginning of the festival, pointed out that while his work was inspired by things like buildings in Pireaus or events in Greek history, his art is not located anywhere in particular, but rather in his imagination. "I was painting images of women," he noted, "before I knew exactly what a woman was. It was more my ideal of what I wanted her to be." Photographer Penelope Massouris brings an exhibit made up of fifty images of Greek actors who have left their mark on the silver screen.

I've never seen such a thing. The new waterfront location of the Thessaloniki Film Festival gets kudos from everyone we've spoken to. Industrial chic. Cool evening lighting. Comfortable press screening rooms and spaces.

Quote/Unquote: "I'm sure we'll meet in some cinema, in the port, or at the Olympion, and all of our hearts will be beating at 24 frames per second." -Thessaloniki mayor Vassilis Papageorgopoulos, at the festival's opening ceremony on Friday.

Angelike Conti

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 57 ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΛΑΝΙΔΗΣ

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΧΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Μ Ε Τ Η Ν Υ Π Ο Σ Τ Η Ρ Ι Ε Η Τ Ω Ν

TV IOC

95.8fm

FM IOC

103fm

93.1 FM STEREO

TOP FM

FM 107

FM 100.5

27.5

88.1

9.84

95.1 FM

Οίνος παλαιωμένος
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφύρεο χρώμα,
μπονκέτο που θυμίζει
μπαχαρικά και μαρασκίνο
γεύση ελαφρά και απαλή.

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρονιτώδες άρωμα,
λεπτή και δροσερή γεύση.

Ενάγγελος Τσάνταλης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

ΜΕ ΤΟ
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑ
Παραγωγό - Παρουσιαστή
του 3ωρου Πρωινού MAGAZINO
"Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ!"
Από Δευτέρα έως Παρασκευή
08:00 μέχρι 11:00 π.μ.
με όλο
το επιτελείο του.

ΤΟ ΚΟΥΜΠΙ ΜΑΛΚ
ΕΙΝΑΙ
103
Fm

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 85, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 031 / 539103, FAX: 031 / 534820
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΤΗΛ./FAX: 031 / 534815
E-MAIL: makthes@otenet.gr

Το Ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης, της Μακεδονίας, της Β. Ελλάδας

Ζωντανό
αγαπητικό
εξυπνο ευαίσθητο δροσερό
ευστόχο
sexu
απολαυστικό
κοσμικό
τονωτικό κλασικό
φρέσκο
εκκεντρικό φιλικό
κολλητικό ελληνικό
απαραίτητο
αποτελεσματικό
προκλητικό
αναποφευκτικό...
δυνατό
μουσικό
αγχολυτικό

ΚΟΣΜΟΡΑΔΙΟ 95.1
FM STEREO
www.cosmoradio.gr

Πώς γίνεται το μικρό
να χωρά τόση ελευθερία;

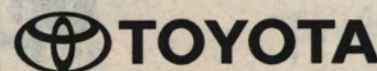
BATES (ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΗ)

Toyota Yaris Το χωρά ο νους σας!

Αν μέχρι σήμερα η ευελιξία ήταν ζητούμενο, από τώρα γίνεται τρόπος ζωής! Το Toyota Yaris σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω, όπως ακριβώς το θέλετε: Μικρό απ' έξω για να κινείστε με ευελιξία και άνεση, αλλά απρόσμενα μεγάλο μέσα για να χωρά όλες τις επιθυμίες σας. Άπλετος εσωτερικός χώρος που προκαλεί θαυμασμό, αλλά και ευρηματικότητα που καταπλήσσει. Σκεφτείτε: Τα πίσω καθίσματα μετακινούνται εμπρός - πίσω κατά 15 εκατοστά, δημιουργώντας έτσι 950 λίτρα μεγαλειώδους χώρου, όλου δικού σας! Και χάρη στην ανώτερη τεχνολογία VVT-i, που αποδίδει 68 πανίσχυρα άλογα στα 1000 κ.ε. και 86 άλογα στα 1300, το Yaris σας χαρίζει μια ασυναγώνιστη αίσθηση ελευθερίας... μέσα - έξω! Toyota Yaris. Ποτέ πριν ένα μικρό αυτοκίνητο δεν έδωσε τόσο χώρο στην ελευθερία σας!

Νέο TOYOTA Yaris
Τώρα και στα 1300κ.ε. με 86Hp

"Όπως σε θέλω. Πάντα κοντά μου."

Εκπομπές ρύπων: CO: 0.91 gr/Km, HC+NOx: 0.17 gr/Km